ΕΤΟΣ Γ'. ΑΡΙΘ. [196] — 3,456

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ 10 ΛΕΠΤΑ

ΤΡΙΤΗ, 1 Μαΐου 1912.

ΤΙΜΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΜΩΝ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ		ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ	
Τρίμηνος	Δρ. 9		
Ἑξάμηνος	» 16	Χρυσᾶ φράγκα	20
Ἐτησία	» 30	Χρυσᾶ φράγκα	40

Μετὰ μηνιαίου παραρτήματος μεγάλου σχήματος

ΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΜΑΙ ΓΙΝΟΝΤΑΙ ΠΡΟ ΤΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΗΣ ΤΩΝ ΦΥΛΛΩΝ ΚΑΙ ΥΠΟΛΟΓΙΖΟΝΤΑΙ ΑΠΟ ΤΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΗΣ ΤΟΥ Α' ΦΥΛΛΟΥ

ΑΘΗΝΑΙ

ΤΙΜΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ

Εἰς τὴν 3ην σελίδα ὁ στίχος ..... λεπτὰ 50

Εἰς τὴν 4ην σελίδα ὁ στίχος ..... » 25

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΟΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ 16 — ΕΝΑΝΤΙ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΤΗΛΕΦΩΝΟΥ 201

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ Κ. ΠΩΠ

Ο ΚΡΗΣ ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ ΚΑΙ ΟΙ ΚΡΗΤΕΣ

Δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία, ὅτι ἀπὸ τὰς μεγαλειτέρας προόδους διὰ τὴν σύγχρονον ἑλληνικὴν πολιτείαν θὰ ἦτο ἡ πλήρης ὑποταγὴ τοῦ ὑποδούλου ἑλληνισμοῦ εἰς τὰς ἐκ τοῦ κέντρου ὁδηγίας. Ἀλλὰ διὰ νὰ συμβῇ τοῦτο ὀφείλουσιν οἱ ἑκάστοτε κυβερνῶντες νὰ ὑποτάσσωνται αὐτοὶ πρῶτοι εἰς τὰς πολιτικάς των γνώμας καὶ ὄχι νὰ ἐκμεταλλεύωνται τὰ ἱερώτερα πρὸς ἴδια ὠφελήματα καὶ πρὸς ἱκανοποίησιν τῆς ἀρχομανίας των. Ἐὰν οἱοσδήποτε ἄλλος εἶχε λόγον νὰ διαμαρτυρηθῇ διὰ τὴν ἀνυποταξίαν τῶν Κρητῶν, ἰδίᾳ εἰς τὰς κυβερνητικὰς ἐξ Ἑλλάδος ὑποδείξεις, βεβαίως τὸ δικαίωμα αὐτὸ, ἐνδεκαετοῦς πολιτικῆς δράσεως, ἀπεστερήθη ὁ νῦν Πρωθυπουργός. Ἀφ' ἧς στιγμῆς ἐχάραττεν ἰδίαν πολιτικὴν κατεύθυνσιν ἐν Κρήτῃ, βάσις αὐτῆς ἦτο ἡ ἀντίθετος ἀκριβῶς ἐνέργεια πρὸς τὰς ἐξ Ἑλλάδος ὑποδείξεις τῶν ὑπευθύνων Κυβερνήσεων. Οὐδ' ὑπάρχει ὁ δυνάμενος ἀνερυθριάστως νὰ διαψεύσῃ τὴν ἀλήθειαν ταύτην. Ἀλλ' ἔστω, ἂς εἴπωμεν καὶ ἡμεῖς μετὰ τοῦ νῦν Πρωθυπουργοῦ, ὅτι διέπραττεν ἔγκλημα οὗτω πολιτευθεὶς καὶ ὅτι ζητεῖ ἑκάστοτε ἀφορμὴν νὰ ἐξιλεωθῇ διὰ τ' ἁμαρτήματα. Νὰ συγχωρηθῇ ὡς πολιτικὴ Μαγδαληνή, ἥτις πολὺ ἠγάπησε τὴν ἀνταρσίαν! Ἀλλ' ἂν τὸ παρελθὸν αὐτὸ ὁμολογῆται ὑπὸ τοῦ ἰδίου Πρωθυπουργοῦ ὡς ἐγκληματική του ἐνέργεια, ποίαν ἄρά γε δύναται νὰ παράσχῃ πίστιν εἰς τοὺς συμπολίτας του, ὅτι ἀληθῆ καὶ δίκαια πράττει, ὅτι δὲν ζητεῖ νὰ ἐκμεταλλευθῇ τὸν πατριωτισμὸν αὐτῶν καὶ τώρα, ἀφοῦ, ὡς ὡμολόγησεν, ἐπλανήθη ἐγκλημάτων κατὰ τὸ παρελθὸν καὶ ἐκμεταλλευόμενος τοὺς ἀγνοὺς πόθους τοῦ Κρητικοῦ Λαοῦ; Θέλει νὰ ὑποταχθῶσιν εἰς τὰς ὑποδείξεις του. Ἀλλ' ἀτυχῶς δὲν ἐμπνέει πλέον οὐδεμίαν ἐμπιστοσύνην ὁ κ. Πρωθυπουργὸς εἰς τοὺς συμπολίτας του, οὔτε κἂν εἰς ἐκείνους, οἵτινες ἀπαρτίζουσι τὸ ἐν Κρήτῃ λεγόμενον Βενιζελικὸν κόμμα. Ἔχουσιν ἄρά γε δίκαιον οὕτω δυσπιστοῦντες καὶ ἐκ τῆς δυσπιστίας ταύτης ἀπειθοῦντες εἰς τὰς ἐπισήμους ἐξ Ἑλλάδος ὑποδείξεις;

Ἂς ἴδωμεν τὴν πρόσφατον ἱστορίαν, ἣν ὁλόκληρον ἀπεκάλυψαν ἐνώπιον τοῦ ἑλληνικοῦ Λαοῦ οἱ καθυβριζόμενοι Κρῆτες βουλευταί, οἱ ἐρχόμενοι διὰ νὰ εἰσέλθωσιν εἰς τὴν Βουλήν.

Καὶ πρῶτον περὶ τίνος ἐπρόκειτο κατὰ τὸν παρελθόντα Δεκέμβριον; Νὰ εἰσέλθωσιν οἱ Κρῆτες εἰς τὴν Βουλήν; Παντάπασι. Νὰ κλεισθῇ ἡ τερματίζουσα τὸ ἔργον της Βουλὴ, νὰ ἔλθουν εἰς τὴν πρωτεύουσαν οἱ Κρῆτες, νὰ ἐκδηλωθῇ ἠρέμως καὶ παγκρητικῶς — πρωτοστατούσης αὐτῆς ταύτης τῆς Κυβερνήσεως εἰς τὴν δεξίωσιν—τῆς συμπράξεως καὶ ἐλευθέρου Λαοῦ εἰς τοὺς ὀγῶνας τοῦ Ἔθνους. Καὶ ἔπειτα ἡ ἐκδήλωσις αὕτη νὰ χρησιμοποιηθῇ ὡς πανίσχυρον ὄντως ὅπλον ὑπὸ τῆς ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως ἀπέναντι τῶν ἰσχυρῶν τῆς γῆ,. Εἶνε δὲ γνωστὸν παγκοίνως, ὅτι διὰ τοὺς μικροὺς λαοὺς ἡ ἐξέγερσις τῆς δημοσίας γνώμης ἀποτελεῖ τὸ μέγιστον τῶν ἐπιχειρημάτων. Καὶ πρὸ τριετίας ἀκόμη ἡ μικρὰ Σερβία παίζουσα τὴν κατ' οὐσίαν εὔθυμον ἐναντίον τῆς Αὐστρίας ἐπιστράτευσιν καὶ τὸ μικρὸν Μαυροβούνιον ἐξεγερθὲν ἀπ' ἄκρου εἰς ἄκρον εἰς συλλαλητήρια ἐκέρδισαν πολύ. Αὐτὴ ἡ Ἑλλάς, ὡς ἐνθυμοῦνται πάντες, μὲ τὸ συλλαλητήριον ἐκεῖνο τῶν Στύλων τοῦ Ὀλυμπίου Διὸς ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως τῶν Μακεδονικῶν μεταρρυθμίσεων ἐκέρδισεν οὐκ ὀλίγον εἰς τὴν ἐπίκτασιν αὐτῶν. Ἀλλ' ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ἐφοβήθη, ὅτι μόνος σκοπὸς ἐνυπῆρχε νὰ τοῦ ἀφαιρέσουν τὰ θέλγητρα τῆς ἐξουσίας καὶ οἱ γύρω τῆς ἀνορθώσεως λαφυραγωγοὶ τοῦ δημοσίου ἐνέσπειρον τὸν πανικὸν πολέμου, ὡσεὶ νὰ κηρύσσωνται πόλεμοι ἐπειδὴ οἱ λαοὶ κάμνουν διαδηλώσεις. Οὕτως ἐπῆλθεν ἡ πρώτη ἀποτυχία, ἡ δεινοτάτη, ἡ ἀσύγγνωστος, ἡ ἀνακόψασα τὴν πρόοδον τῶν ἐθνικῶν ὑποθέσεων, διότι ἐτέθη ἐπὶ τῆς πλάστιγγος τῶν συμφερόντων τῆς νέας φατρίας.

Καὶ ἦτο φυσικὸν νὰ βαρύνωσι τὰ συμφέροντα, ἅτινα εὗρον τόσον σθεναρὰν συνηγορίαν εἰς τὰς ἐξευτελιστικὰς καὶ διασυρούσας τὴν ἐθνικὴν τιμὴν δηλώσεις τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ ἐν τῇ Βουλῇ. Οὕτω διέρρευσαν τὰ γεγονότα ραγδαίως. Ὁ Κρητικὸς λαὸς εἰσῆλθεν εἰς πραγματικὴν ἀπόγνωσιν. Καὶ ἡ νῆσος ἀδιοίκητος ἔβλεπεν, ὅτι ὁ ἐν Ἑλλάδι Πρωθυπουργὸς ἐξηπάτα αὐτὴν, ὅταν τρεῖς μῆνας πρὸ τῶν ἐκλογῶν τῆς 8ης Αὐγούστου διεκήρυττεν, ὅτι ἡ μόνη διέξοδος εἶνε ἡ ἀποστολὴ Κρητῶν βουλευτῶν εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Βουλήν. Ἀλλ' ἄρά γε ἡ ἀπάτη δὲν εἶνε καὶ προχθεσινὴ ἀκόμη; Τί ἀπεκάλυψαν αὐτοὶ οὗτοι οἱ φίλοι τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ, οἱ λεγόμενοι Βενιζελικοὶ ἐν Κρήτῃ καὶ μετέχοντες τῆς ἀποστολῆς; Ὅτι ἡ σύμπραξίς των ὀφείλεται εἰς τὰς ὑποδείξεις τὰς ἐγγράφους αὐτοῦ τούτου τοῦ Πρωθυπουργοῦ. Πρὸ τριμήνου ἀκόμη ἔγραφεν εἰς αὐτοὺς νὰ περιμείνωσιν ὀλίγον ὁπότε ὁ πόλεμος θὰ ἐπεκταθῇ καὶ εἰς τὸ Αἰγαῖον. Νὰ μετάσχωσι τῶν ἄλλων ἐπαναστατῶν τῆς Κρήτης. Καὶ νὰ ἔλθωσιν ἀνυπερθέτως μετ' ἐκείνων εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Βουλήν. Τοῦτο ἔπραξαν. Οὕτω συνεκράτησαν ἀκόμη τῆς πλήρους ἀπογνώσεως τὸν Κρητικὸν Λαόν. Καὶ τώρα ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ὁ ἴδιος τοῖς λέγει:

— Ἐπλανήθην. Ὁ καιρὸς δὲν εἶνε εὔθετος. Περιμείνατε ν' ἀποκτήσωμεν συνταγματάρχας καὶ στρατηγοὺς, καὶ τότε ἀφεύκτως θὰ κατακτήσωμεν διὰ τῆς λόγχης τὴν Κρήτην.

— Ὥστε μᾶς ἐνέπαιζες εἰς τὰ ἱερώτερα, ἀπαντοῦν οἱ Κρῆτες βουλευταί. Μᾶς συνεβούλευες νὰ ἔλθωμεν καὶ ἡμεῖς οἱ Βενιζελικοὶ διὰ νὰ μᾶς χρησιμοποιήσῃς ὡς ὄργανα κατὰ τῶν ἀντιπάλων σου, ἂν ἀπετύγχανες κατὰ τὰς ἐκλογάς. Ἀλλὰ δὲν γνωρίζεις λοιπὸν πλέον τὸν λαὸν τῆς νήσου; Ἀγνοεῖς, ὅτι τοιοῦτος ἐμπαιγμὸς οὐδὲν δύναται ν' ἀφήσῃ ἐκεῖ ὄρθιον πλέον; Ὅτι τοιαύτη συμβουλὴ διδομένη τὴν τελευταίαν στιγμὴν καὶ μετὰ τὴν σειρὰν τῶν διαπομπεύσεων, ἂς ὑπέστη προσφάτως ἡ μεγάλη τῆς Κρήτης ἱστορία, δὲν εἶνε δυνατὸν ν' ἀκουσθῇ, εἶνε δὲ ἀδύνατον νὰ ἐπανέλθωμεν μέσῳ τῶν συμπολιτῶν μας;

Εἰς ταῦτα δὲ τὰ μεστὰ πόνου ἀλλὰ καὶ λογικῆς ἀκαταμαχήτου, λέγει ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ὅσα ἡ στιγμὴ τῷ ἐμπνεύσῃ, κραυγάζει, συζητεῖ, διαμαρτύρεται, ἐξορκίζει, ἀπειλεῖ. Ταὐτοχρόνως διὰ τῶν δημοσιογραφικῶν του ὀργάνων κηρύσσει τὴν αὐτοπόδεικτον ἄλλως τε ἀλήθειαν, ὅτι οἱ ὑπόδουλοι ἀδελφοὶ ὀφείλουσι νὰ πειθαρχῶσιν εἰς τὸ ἐλεύθερον Κράτος. Ναί, ἀλλὰ διὰ νὰ πειθαρχῶσι πρέπει νὰ ἔχωσιν ἐμπιστοσύνην εἰς τὸν ζητοῦντα νὰ πείσῃ αὐτούς. Ὁ δὲ κ. Ε. Βενιζέλος ἀνορθωτὴς ἐν Ἑλλάδι, εἶνε πλέον διὰ τὴν Κρήτην, εἴτε Βενιζελικὴν εἴτε καθαρῶς Κρητικὴν, παγκοίνως γνωστὸς, ὡς ἄξιος πάσης δυσπιστίας.

Ἀποκηρύσσει ὁ ἴδιος ὡς ἐγκληματικὴν τὴν ἐπὶ δεκαετίαν ἐν τῇ νήσῳ πολιτείαν του, ἀποκηρύσσει ὡς προδοτικὴν τὴν ἐφεύρεσίν του διὰ τὴν ἀποστολὴν βουλευτῶν, ἀποκηρύσσει ὡς ἀντεθνικὰ ὅσα πρὸ τῶν ἐκλογῶν συνεβούλευεν εἰς τοὺς Κρῆτας, παρασκευάζων τὸ ἔδαφος διὰ νὰ τοὺς ἐκμεταλλευθῇ κατὰ τῶν ἀντιπάλων του, εἰς τὰς ἐκλογάς. Ποίαν πίστιν δύναται νὰ ἔχῃ ἡ μεγάλη αὕτη γωνία τοῦ Ἑλληνισμοῦ πρὸς τὸν ἐξελθόντα ἀπὸ τὰ σπλάγχνα της Πρωθυπουργὸν τῆς Ἑλλάδος;

Ἰδοὺ τὶ δικαιολογεῖται ὁ Κρητικὸς λαὸς μὴ πειθαρχῶν πλέον εἰς τὸν Ἕλληνα Πρωθυπουργὸν, τὸν παγκοίνως γνωστὸν πλέον εἰς ἐχθροὺς καὶ φίλους του, ὡ; οὕτω πολιτευθέντα διὰ τὴν ἰδιαιτέραν του πατρίδα.

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑ ΠΕΡΙΕΡΓΑ

ΑΠΟ ΤΗΝ ΖΩΗΝ ΚΑΙ ΤΗΝ ΦΥΣΙΝ

Ἑλληνικὴ ἐφεύρεσις

Κατὰ τὴν Ἀμερικανικὴν συνάδελφον «Βῆμα» τῆς πόλεως Γκέρυ τῆς Ἰνδιάνας, ὁ αὐτόθι ὁμογενὴς νέος Ἰωάννης Στεφάνου ἢ Στεφανίδης (John Stephan) ἐφεῦρε συσκευήν τινα λειτουργοῦσαν δι' ἠλεκτρισμοῦ, ἥτις κατὰ τὴν θεωρίαν τοῦ ἐφευρέτου, δύναται νὰ χρησιμεύῃ ὡς σωστικὴ κλῖμαξ ἐν καιρῷ πυρκαϊᾶς ἐν οἱῳδήποτε κτιρίῳ ἐφωδιασμένῳ διὰ τοιούτων συσκευῶν.

Ἡ συσκευὴ συνίσταται ἀπὸ μίαν χαλυβδίνην κλίμακα, διπλώνουσαν καὶ ξεδιπλώνουσαν δι' ἠλεκτρισμοῦ ἐπὶ τῇ πιέσει ἑνὸς κομβίου, ἀρκούντως στερεὰν νὰ βαστάσῃ τὸ σῶμα ἀνθρώπου φεύγοντος τὸ πῦρ ἀπὸ τοῦ παραθύρου οἱουδήποτε κτιρίου.

Ἡ κλῖμαξ αὕτη προστατεύεται μετὰ τοῦ κινητηρίου μηχανισμοῦ της ἐντὸς κιβωτίου, τὸ ὁποῖον τοποθετεῖται ἔμπροσθεν τοῦ παραθύρου. Ἡ ὅλη συσκευὴ δύναται εὐχερῶς καὶ εἰς πᾶσαν στιγμὴν νὰ τεθῇ εἰς ἐνέργειαν διὰ τῆς πιέσεως ἑνὸς κομβίου κινοῦντος τὸν ἠλεκτρισμὸν ἢ διὰ τῆς ἐγέρσεως ἑνὸς μοχλοῦ ἀσφαλείας, ἐλλείψει ἠλεκτρισμοῦ.

Ἡ ἰδέα τοῦ ρηθέντος ἐφευρέτου, ὅστις εἰρήσθω ἐν παρόδῳ, κατὰ τὴν Ἀμερικανικὴν συνάδελφον, δὲν εἶνε μηχανικὸς ἐξ ἐπαγγέλματος, εἶνε νὰ τοποθετοῦνται τοιαῦται συσκευαὶ ἔξωθεν τῶν παραθύρων τῶν κτιρίων, ὅπως ἐν περιπτώσει πυρκαϊᾶς ἡ διάσωσις τῶν ἐνοίκων καθίσταται ταχυτέρα καὶ ἀσφαλεστέρα.

Τοιαύτην συσκευὴν ἐξέθεσεν ὁ κ. Στεφάνου ἤδη εἰς τὸ Τζὲμ Μπίλδιγκ τῆς πόλεως Γκέρυ, ἔνθα ὁ διευθυντὴς τοῦ πυροσβεστικοῦ σώματος τὴν ἐπεθεώρησε καὶ ἐξεφράσθη ἐνθουσιωδῶς ὑπὲρ τῆς χρησιμότητός της.

Ὁ κ. Στεφάνου ἐξησφάλισεν, ὡς λέγει, προνόμιον εὐρεσιτεχνίας διὰ τὴν σωστικὴν ἠλεκτρικὴν συσκευήν του ἐν ταῖς Ἡνωμέναις Πολιτείαις, Καναδᾷ καὶ Εὐρώπῃ, μέλει δὲ νὰ ἱδρύσῃ τώρα ἑταιρίαν μὲ κεφάλαια, ὅπως ἐκμεταλλευθῇ αὐτήν.

Ὁ καρκῖνος τῆς γλώσσης

Κατ' ἀνακοίνωσιν τοῦ Γάλλου ἰατροῦ κ. Σιμὸν σημεῖον μέλλοντος καρκίνου τῆς γλώσσης εἶνε ἡ στρέβλωσις αὐτῆς, διότι εἰς τοὺς ἐμφανιζομένους καρκίνους καὶ εἰς τοὺς ἤδη ὡρίμους καρκίνους τῆς βάσεως τῆς γλώσσης, στρεβλοῦται αὕτη διαρκῶς.

Εἶνε δὲ ἀδύνατον νὰ φανῇ ἡ στρέβλωσις αὕτη ἐν ἀναπαύσει διότι δὲν φαίνεται εἰμὴ ὅταν ἡ γλῶσσα φέρεται ἐκτὸς τοῦ στόματος. Καὶ εἶνε τοσοῦτον μᾶλλον καταφανὴς καθ' ὅσον ἡ ἔξοδος τῆς γλώσσης εἶνε μεγαλειτέρα. Εἰς μετρίαν κίνησιν, ἐὰν ἡ γλῶσσα δὲν ὑπερβαίνῃ μόλις τὰς ὀδοντοστοιχίας στρεβλοῦται πρὸς τὸ ἀσθενοῦν μέρος. Εἰς ἐντεταμένην κίνησιν τὸ σῶμα τῆς γλώσσης διατηρεῖ τὴν κατεύθυνσίν του πρὸς τὸ ἀσθενοῦν μέρος; ἀλλὰ τὸ ἄκρον στρέφεται πρὸς τὸ ὑγιὲς καμπτόμενον πρὸς τὸν πώγωνα ἢ προσκολλώμενον οὕτως εἰπεῖν πρὸς τὸ κάτω χεῖλος.

ΠΡΟΣΩΠΑ ΚΑΙ ΠΡΑΓΜΑΤΑ

ΑΒΑΡΙΑ ΣΟΒΑΡΟΤΗΤΟΣ

Ὀλίγας ἡμέρας πρὸ τῆς παραστάσεως τῶν συγγραφέων, συνήντησα εἰς τὸν δρόμον κάποιον φίλον μου, τὸν ὁποῖον εἶχα καιρὸν νὰ ἰδῶ. Ὁ φίλος μου αὐτὸς ἀνήκει εἰς τὴν πολύτιμον συνομοταξίαν τῶν σοβαρῶν ἀνθρώπων. Εἰς τὸν δρόμον δὲν μιλεῖ ποτὲ, τὸν καφφὲ του τὸν παίρνει εἰς τοῦ Ζαχαράτου καὶ μάλιστα εἰς τὸ βάθος τοῦ καφφενείου διὰ νὰ μὴ φαίνεται. Ὅταν κάποτε τοῦ ἐπροτείναμεν τὸ Ντορὲ ἐμόρφασε καὶ μᾶς ἀπήντησεν αὐστηρῶς, ὅτι αὐτὸς δὲν ἠηγαίνει εἰς τὸ καφφενεῖον διὰ νὰ κάμῃ κόρτε, ἀλλὰ διὰ νὰ ἐξακολουθήσῃ τὰς σκέψεις ποῦ κάμνει εἰς τὸ γραφεῖόν του. Κάθε βράδυ παίζει μπρίζ, μειδιᾷ ἅπαξ κάθε δέκα πέντε ἡμέρας καὶ γελᾷ τρὶς τοῦ ἔτους. Ἂν ἔπειτα ἀπὸ ὅλα αὐτὰ τὰ πράγματα δὲν ἔγεινεν ἀκόμη μέγας ἀνὴρ εἰς τὸν τόπον τῆς ὑποκρισίας, αὐτὸ πρέπει ν' ἀποδοθῇ εἰς ἰδιαιτέραν ἀτυχίαν του. Ὁ φίλος μου λοιπὸν μ' ἐσταμάτησε μίαν στιγμὴν μ' ἐκύτταξε ἀπὸ κεφαλῆς μέχρι ποδῶν μὲ κάποιαν περιέργειαν καὶ μοῦ εἶπε:

— Κᾶτι ἐδιάβασα στὰς ἐφημερίδας, ἀλλὰ ὑποθέτω ὅτι εἶνε ἀπὸ ἐκεῖνα τὰ ἀστεῖα πειράγματα τὰ ὁποῖα κάνετε μεταξύ σας. Διότι δὲν ἐπιτρέπω εἰς τὸν ἑαυτόν μου νὰ φαντασθῇ ὅτι θὰ σὲ ἰδῶ εἰς τὴν σκηνήν.

— Φεῦ! ἀπήντησα, εἶνε ἀλήθεια. Καὶ θὰ ἐμφανισθῶ εἰς τὴν σκηνὴν, καὶ μάλιστα θὰ παίξω καὶ εἰς μίαν κωμῳδίαν. Ἂν δὲν εἶνε ἡ ὡρισμένη ἐποχὴ ποῦ ἐπιτρέπεις εἰς τὸν ἑαυτόν σου νὰ γελᾷ, μὴν ἔλθῃς, διότι εἶνε φόβος νὰ γελάσῃς καὶ αὐτὸ θ' ἀπετέλει προεξόφλησιν γέλωτος.

— Ἐγέλασα προχθὲς ἀπήντησεν. Ἕνας σοβαρὸς ἄνθρωπος δὲν ἐπιτρέπεται νὰ γελᾷ κάθε ἡμέρα.

— Ξεσιδερώνονται τὰ μοῦτρά του.

— Ὥστε ἀπεφάσισες νὰ ἀνέβῃς εἰς τὴν σκηνήν; Τὶ νὰ σοῦ πῶ; Βρίσκω ὅτι δὲν φέρεσαι καλά. Πόσων ἐτῶν εἶσαι;

— Ἂς ποῦμε τετταράκοντα.

— Δὲν θέλω νὰ ἐπέμβω εἰς τὰς σκεψεις σου, ἀλλὰ τέλος πάντων νομίζω ὅτι θὰ ἔπρεπε νὰ εἶσαι προσεκτικώτερος εἰς ὅ,τι κάνεις.

Καὶ χωρὶς νὰ μὲ χαιρετίσῃ ἀπεμακρύνθη μεγαλοπρεπῆς καὶ ἀλύγιστος, αὐτηρὸς, ἴσιος, εἰκὼν σοβαρότητος.

Ἡ ὡραία κυρία τῆς ὁποίας ἡ γλῶσσα κόβει χαριτωμένες ἀνοησίες, αἱ ὁποῖαι ὅμως περνοῦν μέσα ἀπὸ κιγκλίδωμα τριάντα δύο μαργαριταρίων καὶ ἀπὸ πορφυρῶν αὐλαίων δύο βελουδίνων χειλέων δὲν ἐπρόφθασε κἂν νὰ μὲ καλησπερίσῃ καὶ ἤρχισε.

— Λοιπὸν εἶνε ἀλήθεια;

— Φεῦ! ἀληθέστατον, κυρία μου.

— Ποιὸ εἶνε ἀληθέστατον;

— Ὅτι θ' ἀνέβω εἰς τὴν σκηνήν.

— Πῶς τὸ ξέρετε ὅτι θὰ σᾶς ρωτοῦσα αὐτό;

— Τὸ ἤξευρα διότι ἡμέρας τώρα κανεὶς δὲν μ' ἐρωτᾷ τίποτε ἄλλο. Μὲ ἠρώτησαν ἀκριβῶς ὡς αὐτὴν τὴν στιγμὴν τρεῖς χιλιάδες διακόσιαι δεκαεπτὰ γυναῖκες καὶ δύο χιλιάδες ἑπτακόσιοι ἄνδρες. Ὅλοι ἄρχισαν μὲ τὴν ἰδίαν φράσιν «Λοιπὸν εἶνε ἀλήθεια;» Ὥστε δὲν εἶχα καμμίαν ἀμφιβολίαν ὅτι καὶ σεῖς ὅταν σᾶς ἐπλησίασα αὐτὸ θὰ μ' ἐρωτήσατε;

— Μὰ πῶς σᾶς ἦλθεν αὐτὴ ἡ ἰδέα;

— Ὅπως ἔρχονται ὅλαι αἱ ἰδέαι, κυρία μου. Αἱ ἰδέαι εἶνε ἐπισκέπται οἱ ὁποῖοι ἔρχονται νὰ σᾶς κάμουν μίαν ἐπίσκεψιν στὸ πόδι καὶ νὰ φύγουν, ἢ εἶνε μουσαφίρηδες ἀπὸ τὰς ἐπαρχίας οἱ ὁποῖοι εἴτε τοὺς θέλετε εἴτε ὄχι, ἔρχονται μὲ τὰ μπαοῦλα των καὶ ἐγκαθίστανται σὰν νοικοκυράδες εἰς τὸ σπῆτί σας.

— Ἡ ἰδέα ν' ἀναβῆτε εἰς τὴν σκηνὴν σᾶς ἦλθεν ὡς ἐπισκέπτης ἢ ὡς μουσαφίρης;

— Κατ' ἀρχὰς μᾶς ἦλθεν ὡς ἐπισκέπτης ἕνα βράδυ εἰς τὸ ζαχαροπλαστεῖον, ἀργὰ μετὰ τὰ μεσάνυκτα, τὴν ὥραν ποῦ ἔρχονται αἱ πλέον παράξεναι ἰδέαι. Τότε δὲν τὴν ἐκαλοδεχτήκαμεν καὶ ἔφυγεν. Ἀλλὰ ἔπειτα ἐγύρισεν ὡς μουσαφίρης ἀπὸ τὴν ἐπαρχίαν, ἐκάθισε μεταξύ μας, καὶ δὲν θὰ φύγῃ ἂν δὲν πραγματοποιηθῇ.

— Χί, χά! Γιὰ φαντασθῆτε. Ὥστε θὰ παίξετε. Καὶ τί θὰ παίξετε;

Μὴν τὰ ρωτᾶτε. Ἕνα διεφθαρμένον προικοθήραν, ἕνα γέροντα ἁμαρτωλὸν, ἕνα ἄλλον κωφάλαλον.

— Μὰ τοὐλάχιστον, ἀφοῦ ἐκάματε τὴν ἀπόφασιν, δὲν ἐπέρνετε ἕνα μέρος καθὼς πρέπει;

— Ἀδύνατον, κυρία μου. Τὸν Ρωμαῖον τὸν εἶνε κρατήσει ὁ Σαίξπηρ διὰ τὸν ἑαυτόν του, τὸν δὲ Οἰδίποδα τὸν παίζει ὁ Μουνὲ Σουλλὺ, μολονότι εἶνε ζήτημα ἂν καὶ αὐτοὶ οἱ δύο εἶνε τιμιώτεροι...

— Ἂς εἶνε, εἶπεν ἡ κυρία, εἶνε τόσον ἀστεῖον... Τί νὰ σᾶς πῶ; Σᾶς ἔπαιρνα γιὰ σοβαρὸν ἄνθρωπον...

Ὁ σεβαστός μου φίλος, πρώην ἀνώτερος ὑπάλληλος, πρώην νομάρχης καὶ διάφορα ἄλλα πρώην, ὁ ὁποῖος κάθε τρεῖς ἡμέρας μοῦ φέρνει καὶ ἕνα ἐμβριθὲς ἄρθρον, περὶ τοῦ πῶς πρέπει νὰ προσανατολισθῇ ἡ ἐξωτερικὴ πολιτικὴ τῶν Μεγάλων Δυνάμεων καὶ μὲ παρακαλεῖ νὰ μεσολαβήσω εἰς τὸν διευθυντήν μου νὰ τὰ δημοσιεύσῃ, μὲ εὕρηκε χθὲς εἰς τὸν δρόμον καὶ μοῦ εἶπε μὲ παράπονον.

— Οὔτε τὸ χθεσινόν μου ἄρθρον ἐδημοσιεύθη. Τριάντα δύο σοῦ ἔδωσα ἕως τώρα καὶ κανένα δὲν ἐμπῆκε. Καὶ ὅμως τὸ χθεσινὸν ἦτο τόσον σοβαρόν. Ἔλεγα εἰς τὸν Μπέτχολδ τί πρέπει νὰ κάμῃ διὰ ν' ἀντικρύσῃ τὰς δολοπλοκίας τῆς Ρωσσίας. Διατί δὲν τὸ ἐβάλατε.

— Ἐφοβήθη ὁ διευθυντής μου, ἀπήντησα, μήπως θυμώσῃ ὁ Τσάρος. Καὶ ἐπειδὴ συνδέονται πολὺ δὲν ἤθελε νὰ τὸν πειράξῃ.

— Δὲν εἶνε αὐτὸ, ἀπήντησεν ὁ σεβαστός μου φίλος μὲ ἀπογοήτευσιν. Δὲν τὸ ἔδωκες κἂν τὸ ἄρθρον αὐτὸ εἰς τὸν διευθυντήν σου. Οὔτε τὸ ἐδιάβασες ἴσως. Ποῦ νὰ σοῦ μείνῃ ἐσένα καιρός. Ἐσὺ θ' ἀνέβῃς εἰς τὴν σκηνὴν τώρα. Γίνεσαι καὶ θεατρίνος. Μὴ χειρότερα! Καὶ ὅμως σὲ γνωρίζω ἀπὸ παιδί. Ἐνθυμοῦμαι πόσας ἐλπίδας μᾶς ἔδιδες. Ἐφαίνεσο ὅτι θὰ γίνῃς σοβαρὸς ἄνθρωπος. Εἴχαμε στηρίξει τόσας ἐλπίδας εἰς σέ! Καὶ ἰδοὺ τώρα ὅτι δὲν διαβάζεις ἕνα ἄρθρον ἐμβριθὲς, τὸ ὁποῖον πραγματεύεται περὶ τῆς πολιτικῆς τῶν Δυνάμεων, ἄρθρον τὸ ὁποῖον θὰ ἔκαμνεν ἐντύπωσιν εἰς τὴν Εὐρώπην, ἀλλὰ κάθεσε καὶ μελετᾷς τὸ μέρος σου, διὰ νὰ παίξῃς εἰς κωμῳδίας. Εἶσαι ἀρκετὰ ὥριμος πλέον, ὥστε νὰ μὴν ἔχῃς ἀνάγκην συμβουλῶν. Ἀλλ' εἶμαι γέρων καὶ ἔχω δικαίωμα νὰ τὰς δίδω καὶ ἂν δὲν πρόκηται ν' ἀκουσθοῦν. Λοιπὸν, σταμάτησε εἰς τὸν κατήφορον, τὸν ὁποῖον ἐπῆρες. Γίνου σοβαρὸς ἄνθρωπος πλέον.

Καὶ ἀπεμακρύνθη κινῶν τὸ κεφάλι, ἀπὸ τὸ ὁποῖον κρέμεται ἄσπρη γενειὰς ἑκατόσεως ἐρυθρῶν χιλιομέτρων.

Συμπέρασμα. Φοβοῦμαι ὅτι ἔχαμα τρομερὰν ἀβαρίαν σοβαρότητος. Εἶνε ζήτημα ἂν τὰ ὑπολοιπόμενα ἔτη τῆς ζωῆς μου θὰ μὲ φθάσουν διὰ ν' ἀποκτήσω ῥῆμην ἀρκετῆς σοβαρότητος, ὥστε νὰ ἔχω ἐλπίδας ὅτι μίαν ἡμέραν θὰ γίνω μετρίως ἄνθρωπος. Ἐκτὸς ἂν ἀρχίσω τοὐλάχιστον ἀπὸ ἀπόψε ἀμέσως νὰ παίζω μπρίζ, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον σκέπτομαι σοβαρῶς.

Γ. Β. ΤΣΟΚΟΠΟΥΛΟΣ

Η ΕΛΛΑΣ ΚΑΤΑ ΤΟ 1841

Η ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΤΗΣ ΤΟΤΕ

— Ἤθη καὶ ἔθιμα

— Ἡ Ζάκυνθος ἐπὶ Ἄγγλων

— Περίεργοι δημοτικῶδεις

ΤΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ ΤΟΥ ΜΠΥΣΟΝ

[Συνέχεια ἐκ τοῦ χθεσινοῦ]

Αἱ ἐπαρχιακαὶ ὁδοὶ τῆς Ζακύνθου εἶνε ὡραῖαι καὶ καλῶς διατηρούμεναι εἰς τρόπον ὥστε δύναταί τις νὰ μεταβῇ παντοῦ ἐν καλπασμῷ. Εἶχον μισθώσει καλὸν ἵππον καὶ διετρέξαμεν ταχεῖς ἓν μέρος τῆς πεδιάδος εἰς τὸ ὁποῖον εἶνε ἐγκατεσπαρμέναι ἐξοχικαὶ οἰκίαι καὶ χωρία περιστοιχιζόμενα ἀπὸ ἀμπέλους. Παντοῦ λαμβάνει τις τὴν εὐχάριστον ἐντύπωσιν εὐημερίας. Τὴν ἑσπέραν, ἐπανερχόμενος, ἐθαύμασα τὸ θέαμα τῆς ἐξοχῆς φωταγωγημένης μὲ ὅλα αὐτὰ τὰ ῥῶτα τὰ ὁποῖα ἔρριπτον αἱ τῆδε κἀκεῖσε διεσπαρμέναι θεριναὶ κατοικίαι, αἵτινες κατοικοῦνται κατὰ τοὺς μῆνας Αὔγουστον κα

ΔΕΛΤΙΟΝ
ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1912

Οἱ ἰακτικοὶ ἀναγνῶσται τῶν «Ἀθηνῶν» ἀποκόπτοντες καθ' ἑκάστην τὸ δελτίον τοῦτο καὶ παρουσιάζοντες τὰ δελτία τοῦ μηνὸς, λαμβάνουσι τὸ Παράρτημα τῶν «Ἀθηνῶν», οἱ μὲν ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεῖ παρὰ τῶν Γραφείων μας, οἱ δὲ ἐν ταῖς Ἐπαρχίαις παρὰ τῶν κατὰ τόπους Ὑποπρακτορείων.

ται εἰς τὴν μὶς Μούριελ Ἄστορ θυγατέρα τοῦ διαθέτου ἐκ τοῦ πρώτου γάμου του. Τὸ ὑπόλοιπον τῆς περιουσίας ὅπερ κυμαίνεται μεταξὺ 375,000,000 μέχρις 750,000,000 δραχμῶν περιέρχεται εἰς τὸν υἱόν του Οὐίλλιαμ Βίνσεντ Ἄστορ,ὅστις εἶνε φοιτητὴς εἰς τὸ Πανεπιστήμιον τοῦ Χάρβαρ καὶ ὅστις θὰ ἐνηλικιωθῇ κατὰ τὸν προσεχῆ Νοέμβριον.

Ὁ κ. Βίνσεντ Ἄστορ κληρονομεῖ ἐπίσης θαυμασίας ἰδιοκτησίας εἰς Ρείνμπεκ τοῦ Νιούπορτ, θαλαμηγοὺς καὶ προσωπικὰ ἀντικείμενα τοῦ πατρός του. Θὰ λαμβάνῃ ἐπίσης τόκον ἀπὸ τὰ κατατεθησόμενα χρήματα διὰ τὴν ἀδελφήν του καὶ διὰ τὸν μέλλοντα ἀδελφὸν ἢ μέλλουσαν ἀδελφήν του ἐὰν ἀποκτήσῃ.

Τὰ ἄλλα κληροδοτήματα τὰ ἀναγραφόμενα ἐν τῇ διαθήκῃ ἀνέρχονται ἐν ὅλῳ εἰς 875,000 δραχμάς. Ἡ μόνη δωρεὰ πρὸς φιλανθρωπικὰ ἱδρύματα εἶνε δωρεὰ 150,000 δραχμῶν γενομένη εἰς τὸ κολέγιον τοῦ Ἁγίου Παύλου τῆς Κονκόρδ, (Νιουχαμσαϊρ). Οἱ φίλοι λαμβάνουσιν ἐν ὅλῳ 500,000 δραχμὰς καὶ οἱ ὑπάλληλοι καὶ ὑπηρέται 225,000 δραχμάς.

— **Ἡ πρώτη σύζυγος**

Τὸ ὄνομα τῆς πρώτης συζύγου τοῦ Ἄστορ δὲν περιλαμβάνεται ἐν τῇ διαθήκῃ. Ἀλλὰ κατὰ τὴν ἐποχὴν τοῦ διαζυγίου ἐχορήγησεν εἰς αὐτὴν διατροφὴν 250.000 δρ. κατ' ἔτος ἐκτὸς τῶν ἄλλων εἰσοδημάτων της.

Τὸ συμπέρασμα τῆς ἱστορίας ταύτης εἶνε ὅτι δύναταί τις νὰ ἀναγνώσῃ, νὰ σχολιάσῃ, νὰ κατακρίνῃ, νὰ ἐπιδοκιμάσῃ, νὰ συζητήσῃ τέλος τὰς τελευταίας θελήσεις τοῦ ἀτυχοῦς ἑκατομμυριούχου, ἀλλ' εἶνε ὑπερβολικὸν νὰ λυπηθῇ ὑπὲρ τὸ δέον διὰ τὴν περιουσιακὴν κατάστασιν ἐκείνων τοὺς ὁποίους ἀφῆκεν ἐν τῇ ζωῇ ἐκ τῶν συγγενῶν του καὶ φίλων.

ΑΘΗΝΑΙ

ΤΡΙΤΗ **1** ΜΑΪΟΥ

Σελήνη 28 ἡμερῶν

Ἀν. ἡλ. ὥρ. 5 λ. 53—Δύσ. ὥρ. 6 λ. 00

Ἱερεμίου τοῦ προφήτου

ΟΛΟΙ, μικροί, μεγάλοι, ἄρρενες καὶ θήλεις, πλούσιοι καὶ πτωχοί, ταπεινοὶ καὶ τιποτένιοι, ἐργάται καὶ ἐργοδόται, θύματα καὶ θύται, ὅλοι, μὲ ἀμάξια μὲ κάρρα, μὲ αὐτοκίνητα μὲ σούστες, μὲ τὰ τράμ, πεζῇ οἱ περισσότεροι καὶ ὅλοι μέσα εἰς νέφη ἀποπνικτικοῦ καὶ προκαλοῦντος συνεχεῖς πταρμοὺς κονιορτοῦ, διηυθύνθησαν εἰς τὰ Πατήσια καὶ ἀφοῦ ἠγόρασαν ἓν ἄνθος ἢ ἕνα στέφανον ἄνθινον, ἥρωες τοῦ συνωστισμοῦ καὶ τοῦ κονιορτοῦ, ἐπανῆλθον διὰ τῶν ἰδίων μέσων καὶ διὰ τῆς ἰδίας κονιορτοπλήκτου ὁδοῦ εἰς τὴν πόλιν, ἐορτασταὶ τῆς ὡραιοτέρας ἑορτῆς, δι' ὅλον τὸν ἄλλον κόσμον, ποῦ γνωρίζει νὰ καταπολεμῇ τὴν σκόνην, νὰ ἔχῃ ὀλιγώτερα ἀρπακτικὰ αἰσθήματα καὶ περισσότεραν εὐσυνειδησίαν, εἴτε πωλητὴς ἀναψυκτικῶν εἶνε, εἴτε διευθυντὴς ἑστιατορίου εἴτε μπακάλης.

Καὶ τὴν νύκτα ἡ κίνησις ἐπανελήφθη ζωηροτέρα, ραγδαιοτέρα, ἀκατάσχετος παρασύρασα ὅλους ὅσοι γνωρίζουν τοὺς στίχους τοῦ μακαρίτου Παράσχου καὶ ἔχουν μίαν κιθάραν καὶ στόμαχον διὰ νὰ φιλοξενήσῃ τὴν εὐσυνειδησίαν τῶν πωλούντων ὅτι δήποτε φαγώσιμον ἢ πόσιμον. Καὶ ἀφοῦ ἔψαλλον ὅλοι τὸ «δρέψατε πάλιν ἐρασταὶ εὐθαίμονας νἀρκίσσους» καὶ ἐπλήρωσαν ἀγογγίστως καὶ κατηνάλωσαν πᾶν ὅ,τι ἤ, ἀδιαφοροῦσα διὰ τὸ μῆκος τῆς γυναικείας ἐσθῆτος, ἀστυνομία θὰ κατέσχε καὶ θὰ κατέστρεφεν, ἐπανῆλθον περὶ τὰς πρωινὰς ὥρας εἰς τὴν πόλιν ἥρωες τῆς ἀταξίας καὶ τῆς ἁρπαγῆς, αἵτινες ἐπικρατοῦν εἰς ὅλας τὰς ἑορτάς μας καὶ πανηγύρεις μας. Ἐν τῷ μεταξὺ ἡ 1η Μαΐου γίνεται 2α Μαΐου...

Ὁ Διάδοχος εἰς Γερμανίαν

Καθ' ἃ ἐγνώσθη, ὁ Διάδοχος μετὰ τὸ πέρας τῶν ἀσκήσεων θὰ ἀναχωρήσῃ διὰ Γερμανίαν πρὸς συνάντησιν τῆς συζύγου του πριγκηπίσσης Σοφίας.

Ὁ νέος ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν

Τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν ἀνεκοίνωσε χθὲς πρὸς πάντας τοὺς ἐνταῦθα πρεσβευτὰς τὸν διορισμὸν τοῦ κ. Βενιζέλου ὡς ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν.

Μὲ τὴν σημαίαν των

Τί ὡραία ἐποχὴ ἐκείνη κατὰ τὴν ὁποίαν ἐκυριάρχει ἡ γλῶσσα τῶν ἀνθέων. Ἤρκει μία ἀνθοδέσμη διὰ νὰ ἑνώσῃ ὅλον τὸ μυστήριον δύο καρδιῶν καὶ νὰ διαφύγῃ τὴν ἐρευνητικότητα ζηλοτύπου τινος φύλακος τῆς λατρευομένης Γλυκερίας. Ἡ γλῶσσα τῶν ἀνθέων ἦτο ὁλόκληρος ἐπιστήμη καὶ τόμοι ἐγράφησαν δι' αὐτήν. Φανταρθῆτε λοιπὸν τὸν μῆνα τοῦτον τῶν ἀνθέων τί μέγεθος ἀλληλογραφίας καὶ ὁποία ἐπιδρομὴ εἰς τοὺς κήπους. Ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς Πρωτομαγιᾶς φίλος τῶν «Ἀθηνῶν» μᾶς ἀπέστειλεν ὁλόκληρον λεξικὸν τῆς συγχρόνου γλώσσης τῶν ἀνθέων. Ἐξ αὐτοῦ ἀποσπῶμεν τὰ ἑξῆς:

Ρόδον.—Θ' ἀρχίσω τὴν ὀρᾶσιν.

Περισλοκάς.—Θὰ ἔχωμεν μὲ τὸν μπαμπά σου.

Μουγκέ.—Εἶμαι βουλευτὴς τοῦ ἀνορθωτικοῦ ἀγῶνος.

Κρῖνος.—Εἶσαι τὸ μόνον φάρμακόν μου.

Κυπάρισσος.—Λάβε κλῶνον καὶ κατασκεύασε Στέφανον διὰ πᾶν ἐνδεχόμενον.

Ἴον.—Θὰ ἀναθέσω εἰς τὸν κ. Δαραλέξην νὰ σὲ περιγράψῃ.

Βασιλικός.—Τὸ τέκνον μας θὰ τὸ ὀνομάσωμεν Ἐλευθέριον.

Τοιουτοτρόπως ἀφοῦ γίνεται ἐργασία διὰ τὴν συγγραφὴν καὶ λεξικοῦ τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης, καλὸν εἶνε νὰ γίνῃ τοιαύτη καὶ διὰ τὴν συγγραφὴν νεοελληνικοῦ λεξικοῦ τῶν ἀνθέων.

Ἡ ὁδὸς τῆς Τύχης

Ἡ ὡραία λεωφόρος ἤτις ἀπόψε θὰ εἶνε ἡ κοίτη τοῦ ἀνθρωπορεύματος τῶν πανηγυριστῶν τῆς Πρωτομαγιᾶς, ἡ ὁδὸς Πατησίων, πρέπει ἀπὸ τῆς σήμερον νὰ μετονομασθῇ ὁδὸς Τύχης.

Εἴδατε τὴν παράδοξον σύμπτωσιν; Ὄχι μόνον τοῦ πρώτου ἀριθμοῦ τοῦ λαχείου τὰ μονόδραχμα μερίσματα ἐπωλήθησαν εἰς ἀνθρώπους κατοικοῦντας τὴν ὁδὸν Πατησίων, ἀλλὰ καὶ τῶν ἄλλων ἀριθμῶν εἴτινες ἐκέρδισαν τοὺς μεγάλους λαχνοὺς οἱ πλεῖστοι ἐπωλήθησαν εἰς τὴν ὁδὸν Πατησίων. Ὀδὸς Τύχης λοιπὸν καὶ ὄχι Πατησίων. Ἴσως μάλιστα τὸ γεγονὸς νὰ γίνῃ ἀφορμὴ νὰ ὑπερτιμηθοῦν καὶ τὰ ἐνοίκια εἰς τὴν ὁδὸν ἐκείνην. Ἀφορμὴν ζητοῦν οἱ ἰδιοκτῆται.

ΕΜΜΕΤΡΟΣ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

[Ὁ κ. Λυωνάκης]

Στὸν κύριον Πρωθυπουργὸν
ὁ κρητικὸς πολιτευτὴς
τὰ εἶπε τόσο ξάστερα,
ποῦ βοῦΐζε ὁ κοσμάκης.

Κι' ὅσα ἡ Κρήτη τοῦ χρωστῷ
τὰ πλήρωσε τοῖς μετρητοῖς,
λὲς καὶ δὲν ἦταν ὑπουργὸς
ἀλλὰ Κρεντί-Λυωνάκης!..

Ὁ Γελωτοποιὸς

Ἀφίξεις

Ἦλθεν ἐκ Πύργου ὁ κ. Λεωνίδας Βαρουξῆς διευθυντὴς τῆς ἐγκρίτου αὐτόθι συναδέλφου «Πατρίς».

— Ἐπίσης ἀφίκετο ἐκ Πύργου ὁ κ. Χαρ. Παπαδημητρακόπουλος δικηγόρος καὶ δημοσιογράφος.

Γάμοι

Μετ' εὐχαριστήσεως ἀγγέλλομεν τὴν ἐν Κηφισσίᾳ καὶ ἐν ἐκλεκτῷ κύκλῳ τέλεσιν τῶν γάμων τοῦ γνωστοῦ καὶ ἀγαπητοῦ παρ' ἡμῖν κ. Παναγ. Πετροπούλου μετὰ τῆς ἐκ Πύργου ἐκλεκτῆς δεσποινίδος Φρόσως Παπαδημητρακοπούλου, ἀδελφῆς τοῦ φίλου δικηγόρου κ. Χαραλ. Παπαδημητρακοπούλου.

Ἀπευθύνομεν τας διαπύρους εὐχάς μας πρὸς τὸ ἁρμονικὸν ζεῦγος.

Παρασημοφορία

Εἰς τὸν ἐν Κων)πόλει διαπρεπῆ συγγραφέα καὶ καθηγητὴν τῆς Μεγάλης Σχολῆς τοῦ Γένους κ. Βασίλειον Μυστακίδην ἀπενεμήθη λίαν ἐπαξίως ὁ χρυσοῦς σταυρὸς τοῦ Β. Τάγματος τοῦ Σωτῆρος.

Ὁ «Καλλιτέχνην»

Μὲ νέον ὡραιότατον χρωματιστὸν ἐξώφυλλον τῆς ζωγράφου Κας Θαλείας Φλωρᾶ-Καραβία, μὲ θαυμασίας χρωματιστὰς εἰκόνας εἰς τὸ κείμενον καὶ μὲ ὕλην, ὡς πάντοτε, ἐκλεκτὴν ἐξεδόθη τὸ τεῦχος τοῦ «Καλλιτέχνου» τοῦ μηνὸς Μαΐου. Μεταξὺ τῶν περιεχομένων του δύο ἀνέκδοτα διαγήματα τοῦ ἀειμνήστου διηγηματογράφου Ἀλεξάνδρου Παπαδιαμάντη. Τὸ «Χατζόπουλο» καὶ «Μεγαλεῖων ὑψώνια», ἄρθρον τοῦ κοινωνιολόγου Λουί περὶ τοῦ Σοσιαλισμοῦ καὶ τῆς κρίσεως τοῦ συγχρόνου Κράτους, συνέχεια τῆς «αὐτοβιογραφίας» τοῦ ποιητοῦ κ. Στεφάνου Μαρτζώκη, τὸ τέλος τοῦ διηγήματος τοῦ κ.Βουτυρᾶ ὁ «Ψταίστης»,ποιήματα ὁ Μάης τοῦ κ. Χάρη Ἐπαχτίτη, «Μωσαϊκὰ» τοῦ κ.Λέοντος Κουκούλη, ἄρθρα περὶ τοῦ νέου Ἕλληνος ζωγράφου κ. Κ. Γκέσιου μετὰ εἰκόνων περὶ τῶν ἔργων του, περὶ Καλλιτεχνικῆς Ἐκθέσεως, τὰ σύγχρονα πολιτικά, κοινωνικὰ καὶ φιλολογικὰ γεγονότα κ.λ.π. Ἐπίσης δημοσιεύονται ἔργα τῶν μεγάλων ζωγράφων Λόβις Κορίντ, Τόμαν, Μωρὲ κ.λ.π.

Δωρεὰ εἰς Ναὸν

Εὐσεβὴς κυρία μὴ θελήσασα νὰ γνωσθῇ τὸ ὄνομά της προσέφερεν εἰς τὸν ναὸν τοῦ Ἁγίου Διονυσίου τοῦ Ἀρεοπαγίτου δραχμὰς χιλίας.

Ὁ διάλογος τῆς ἡμέρας.

Συνομιλοῦν διὰ τὴν Πρωτομαγιάν.

— Τὴν καλλιτέραν πρωτομαγιὰ τὴν κάνουν οἱ Ἰταλοί.

— Γιατί;

— Διότι δρέπουν διαρκῶς Ρόδον...

ΟΙ ΤΥΧΗΡΟΙ ΤΟΥ ΛΑΧΕΙΟΥ

Η ΤΥΧΗ ΤΗΣ 2ας ΝΙΚΟΛΕΤΤΑΣ

— Ποῖοι ἐκέρδισαν τὸν πρῶτον ἀριθμὸν
— Τὰ ἰδεῶδη τῆς Νικολέττας
— Πτωχὸς πλούσιος

ΠΟΙΟΙ ΟΙ ΤΥΧΗΡΟΙ

Χθὲς τὴν πρωΐαν παρουσιάσθη ἐνώπιον τοῦ τμηματάρχου τοῦ λαχείου τοῦ στόλου κ. Γ. Κοριναῖ καὶ παρέδωκε τὸ ὑπ' ἀριθ. 84,680 γραμμάτιον τοῦ λαχείου τὸ κερδίζον 20 χιλ. δραχμὰς ἡ ἐκ Νησίου τῶν Καλαμῶν ὑπηρέτρια Νικολέττα Κάβουρα, ὑπηρετοῦσα εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ κ. Β. Οἰκονομοπούλου Τραπεζίτου.

Ἐπίσης τὸ ἓν τέταρτον τοῦ πρώτου ἀριθμοῦ τοῦ κερδίζοντος ἀνὰ 20 χιλ. δραχμὰς ἐκέρδισαν οἱ Εὐθύμιος Χρηστόπουλος, τεχνίτης εἰς τὸ ἐργοστάσιον Κλωναρίδου, Γ. Δαμίγος βαρελοποιὸς τοῦ ἰδίου ἐργοστασίου καὶ Δ. Παντζίκας οἰκονομικὸς ἀξιωματικὸς τοῦ Β.Ναυτικοῦ.

Συμμέτοχοι ἐπίσης κατὰ τέταρτον εἰς τὸ κληρωθὲν γραμμάτιον τῶν 2,500 δραχμῶν ἐκέρδισαν ἀνὰ 625 δρ. ἕκαστος οἱ Ι. Δ. Κοσμᾶς ἡ Κάραλης. Ἀλ. Βαλιτσᾶκος καὶ Ι.Βαλιτσᾶκος.

Παρουσιάσθησαν ὡσαύτως εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ λαχείου καὶ ἄλλοι κερδίζοντες διάφορα μικρὰ ποσά.

— **Ὁ Μάϊος τῆς Νικολέττας**

Εἰς τὸ ὄνομα αὐτὸ τῆς ὑπερέττας ἀκούει ἡ ξανθὴ ὑπηρέτρια τοῦ χρηματιστοῦ κ. Οἰκονομοπούλου, ἥτις ηὐτύχησε ἀπὸ τῆς χθὲς νὰ συγκεντροῖ τὴν προσοχὴν τοῦ κόσμου. Διότι ἡ Νικολέττα εἶνε δεσποινὶς Νικολέττα Κάβουρα ἐκ Νησίου. Καὶ οὐδεὶς δύναται νὰ εἴπῃ τί εἶνε ἡ «Κάβουρα τί εἶνε τὸ ζουμί της». Διότι ἐγένετο κάτοχος εἴκοσι χιλιάδων δραχμῶν κερδίσασα τὸ τέταρτον τοῦ πρώτου ἀριθμοῦ τοῦ λαχείου τοῦ στόλου.

Ἀφοῦ ὅλοι ἔσπευσαν νὰ τὴν ἴδουν ἦτο φυσικὸν νὰ τοὺς ἀκολουθήσω κι' ἐγώ. Ἡ Νικολέττα, κάτοικος τῆς ὁδοῦ Πατησίων, ἐκάθητο εἰς τὸ παράθυρον καὶ ὁ κόσμος διερχόμενος ἔλεγε:

— Νὰ ἡ Νικολέττα!

Καὶ αὐτὴ μειδιῶσα ἀνέτεινε τοὺς ὀφθαλμοὺς πρὸς τὸν οὐρανόν.

Ὅταν πρὸς στιγμὴν τοὺς ἔρριψε καὶ πάλιν εἰς τὸ πεζοδρόμιον τὴν ἠρώτησα:

—Κυρία Νικολέττα, ἠμπορῶ νὰ σᾶς ἐρωτήσω κάτι;

— Εἶσαι ἐφημεριδογράφος;

— Μάλιστα.

— Ἀμέσως.

Καὶ ἡ Νικολέττα μὲ ὡσὰν προθυμίαν ἐπαγγελματικὴν ἔφθασεν εἰς τὴν ἐξώθυραν.

— Μὴν μπαίνετε μέσα γιατὶ λείπουν τ' ἀφεντικά.

— Καὶ τί ἠσθάνθητε ὅταν ἐκερδίσατε τὸ λαχεῖον κυρία Νικολέττα;

— Μία μεγάλη χαρὰ καὶ μία μεγάλη λύπη.

— Λύπην;

— Βέβαια. Ἔχασα ἀδίκως ἄλλας εἴκοσι χιλιάδας... Τὸ λουστράκι ποῦ μοῦ ἐπώλησε τὸ τέταρτον τοῦ λαχείου φαγώθηκε τὸ κακόμοιρο νὰ πάρω καὶ τὸ ἄλλο ἥμισυ... Κι' ἐγὼ λυπήθηκα τὴν ὀρφανή. Εἶνε γιὰ σπάσιμο τὸ κεφάλι μου.

Ὦ! τῆς ἀνθρωπίνης ἀχαριστίας.

— Καὶ τώρα Νικολέττα τί σκέπτεσθε νὰ κάνετε;

— Δὲν ἀπεφάσισα ἀκόμη.

— Ἔχετε συγγενεῖς;

— Ἐδῶ κανένα. Εἰς τὸ Νησὶ εἶνε ἡ οἰκογενειά μου.

— Πῶς κανένα! Ἐξάδελφον δὲν ἔχετε εἰς τὰς Ἀθήνας κυρία Νικολέττα...

— Αὐτὰ νὰ σᾶς λείπουν τὰ μασκαρλήκια...

Καὶ ἡ δεσποινὶς Νικολέττα ἐμειδίασε ποσῶς ἀλλὰ καὶ παρέχουσα πλήρη τὴν πεποίθησιν, ὅτι εἶνε φρόνιμος κόρη. Ὥστε οὐδεὶς ἔρως τοῦ Σαββάτου ἐτάφη καὶ ἐλησμονήθη ὑπὸ τὸ λαχεῖον τῆς Κυριακῆς.

— Καὶ τώρα ποῦ ἔγεινες πλουσία Νικολέττα δὲν σκέπτεσαι νὰ κάμῃς κεὶ σὺ τίποτε καλὸν εἰς τὴν πατρίδα.

— Ἄμ αὐτὸ δὰ τὸ ἔταξα... Θὰ κάνω ἕνα μανουάλι εἰς τὴν ἁγία Παρασκευή.

— Δὲν ἐννοῶ αὐτό... Ἐννοῶ τὴν μεγάλην πατρίδα... Δὲν εἴσθε σεῖς, πλουσία, ὑπὲρ τοῦ ἀνορθωτικοῦ ἀγῶνος;

— Δὲν σὲ καταλαβαίνω, χριστιανέ μου...

— Ἤθελον νὰ εἴπω, κυρία Νικολέττα, δὲν θὰ γίνετε μέλος τῆς Λέσχης τῶν Φιλελευθέρων, ἰσόβιον τοὐλάχιστον; Πάμφθηνα. Μόλις ἀντὶ χιλίων φράγκων σώζετε καὶ ὑμεῖς τὴν πατρίδα...

Ἡ Νικολέττα ἐφαίνετο διαπορουσα καὶ βεβαίως δὲν εἶχεν ἀναμιχθῆ εἰς τὴν πολιτικήν. Μήπως ἀρά γε δὲν ἤθελησε νὰ συμμορφωθῇ πρὸς τὸ νέον πολιτικὸν καθεστώς; Μήπως εἶνε διαμαρτυρία ὑπὲρ τοῦ καταλυθέντος φαύλου παρελθόντος; Ἀλλὰ τότε πῶς ἐτόλμησε νὰ τὴν ἐπικουρήσῃ ἡ τύχη;

Φαίνεται, ὅτι αἱ σκέψεις μου διήρκουν ἐπὶ πολὺ διότι ἡ ἀγαθὴ κόρη μοῦ εἶπε:

— Τίποτε ἄλλο θέλετε νὰ μὲ ἐρωτήσετε, κύριε;

— Ἐὰν δὲν εἶνε ἀδιακρισία, πόσους Μαΐους διατρέχετε;

— Δὲν ἐβγῆκα σήμερα ἀπὸ τὸ σπίτι καὶ δὲν ἀγόρασα κανένα.

— Τότε θὰ σᾶς συμβουλεύσω νὰ μὴ ζητήσετε διδάσκαλον, Νικολέττα, διὰ νὰ μάθετε γράμματα ἐπειδὴ ἐπλουτήσατε. Δὲν ὑπάρχει ἐυτυχέστερον πρᾶγμα ἀπὸ πλοῦτον ἀγράμματον. Καὶ εἶσαι πλουσία, Νικολέττα.

— Τὸ ξέρω αὐτό. Σήμερα, κύριε, ἀπὸ τὸ πρωΐ Ἔλαβα τριάντα γράμματα ποῦ μὲ συγχαίρονται καὶ μοῦ ζητοῦν βοήθειαν. Ἂν δὲν ἔχανα ἀδίκως τὰς ἄλλας εἴκοσι χιλιάδας θὰ ἔδινα εἰς ὅλους.

— Ποίας εἴκοσι χιλιάδας;

— Αὐτὰς ποῦ σᾶς εἶπα ποῦ δὲν ἀγόρασα καὶ τὸ ἄλλο κομμάτι τοῦ λαχείου...

— Ἀ! Μάλιστα.

Ἔξαφνα ἀπὸ τὸ βάθος τῆς οἰκίας ἠκούθη φωνὴ ἰσχυρὰ γυναικός:

— Νικολέττα...Νικολέττα!

— Ἀμέσως. Μὲ συγχωρεῖτε, κύριε, γιατὶ μὲ φωνάζει ἡ μαγείρισσα νὰ πᾶμε ἔξω καὶ μεῖς νὰ διασκεδάσωμεν, ἡ ἡμέρα ποῦ εἶνε... Νὰ γράψετε μόνον γιὰ τὸ ἄδικο καὶ τὴν ἀτυχία νὰ χάσω εἴκοσι χιλιάδες δραχμὲς ἀπὸ φιλαργυρία μου.

Καὶ γοργὴ ἡ δεσποινὶς Κάβουρα, ἡ πολύφερνος Νικολέττα, ἀνῆλθε μελαγχολικὴ ὅμως καὶ μὴ δυναμένη νὰ συνέλθῃ διὰ τὴν κακοτυχίαν της ποῦ ἔχασεν ἄλλας εἴκοσι χιλιάδας δραχμάς.

ΘΕΑΤΡΙΚΑΙ ΣΕΛΙΔΕΣ

Η ΧΘΕΣΙΝΗ ΤΗΣ "ΠΡΙΜΡΟΖ,,

Μετὰ τὴν ἐπιτυχίαν τῆς «Πριμρόζ» εἰς τὴν Γαλλικὴν Κωμῳδίαν, μετὰ τὰς μονομαχίας τὰς ὁποίας προεκάλεσεν ἡ ἐπιτυχία της, ἤτο φυσικώτατον νὰ δοθῇ πρὸς τὸ ἀθηναϊκὸν κοινὸν, εὐθὺς ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῆς περιόδου, ἡ κωμῳδία αὐτὴ τῶν Φλέρ καὶ Καλλιχδέ, μὲ διαφόρους χρωματισμούς.

Ἡ Δὶς Μαρίκα Κοτοπούλη ἔδωκε χθὲς εἰς τὸ ἔργον τὸν χρωματισμὸν τῆς ἰδικῆς της τέχνης, ἡ Κυρία Κυδέλη, λέγεται, μετὰ δύο τρεῖς ἡμέρας θὰ δείξῃ πῶς ἐννοεῖ αὐτὴ τὸν ρόλον τῆς Πριμρόζ, καὶ δὲν θὰ ἐξεπλησσόμην ἐὰν ὁ κ. Λεπενιώτης ἔχῃ ἑτοίμην κάποιαν μετάφρασιν τῆς «Πριμρόζ».

Ἀρά γε τὸ ἔργον ἀξίζει τοιαύτας τιμάς; Ἡ ὑπόθεσίς του, ὡς γνωστὸν, εἶνε ἁπλῆ. Ἡ «Πριμρόζ» ἀγαπᾷ τὸν Πετρον Λανκραί, ὅστις θεωρῶν ὅτι εἶνε κατεστραμμένος οἰκονομικῶς, ἀρνεῖται νὰ τὴν νυμφευθῇ, καὶ ἡ Πριμρόζ ἐισέρχεται εἰς μοναστήριον. Ἡ κατάργησις τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἱδρυμάτων τὴν ἐπαναφέρει εἰς τὸν κόσμον καὶ καταλήγει νὰ νυμφευθῇ τὸν Πέτρον ὅστις ἐπανέκτησε τὸν πλοῦτόν του.

Ἐὰν ἐξαιρέσῃ τις τὴν ὃα Κοτοπούλη ἡ ὁποία ἐννόησεν ἀκριβῶς τὸν γαρακτῆρα τῆς Πριμρόζ, καὶ ἠδυνήθη ἐπανειλημμένως νὰ συγκινήσῃ διὰ τῆς ἁπλότητος τῆς ὑποκρίσεώς της, τὸ σύνολον ὑπῆρξεν ἀρκετὰ ἄχρουν.

Ὁ κ. Μυρὰτ εἰς τὸν ρόλον τοῦ Λανκραί ἔσχε σημεῖα τινὰ ὑποκρίσεως καλῶς ἀποδοθέντα, ἡ Κα Περίδου ἔδωκεν εἰς τὸν ρόλον της τὴν ἐπιτυχίαν ἀφελοῦς καλοκαρδίας, ὁ κ Παπαγεωργίου εἰς τὴν ἐπεισοδιακήν του ἐμφάνισιν, ὡς βασιλόφρονος, ἦτο πολὺ καλός. Ὁ κ. Μαρίκος θὰ ἔδιδε τὴν ἐντύπωσιν ἀγαθωτέρας ἐπισκοπικῆς εὐλογίας, ἐὰν ἡ μαλλιαρίζουσα μετάφρασις δὲν ἔθετεν εἰς τὸ στόμα του ἐκφράσεις ἐρχομένας εἰς κωμικὴν ἀντίθεσιν πρὸς τὴν ἀξιοπρέπειαν ἑνὸς καρδηναλίου, ὅπως ἡ παραδείγματι πρὸς τὴν Πριμρὸζ ἀπευθυνομένη φιλοφρόνησις «τὰ μουτράκια σου».

Οἱ ἄλλοι ρόλοι ἦσαν τόσον φευγαλέοι,ὥστε δὲν ἀξίζει νὰ σημειωθοῦν ἰδιαιτέρως.

Ὡπωσδήποτε τὸ ἔργον δὲν ἤρεσε παρὰ πολὺ. μάλιστα οἱ θεαταὶ δεκάκις ἐξεπλάγησαν διότι τόσον διεφημίσθη ἡ κωμῳδία αὕτη μετὰ τὴν πρώτην ἀναβίβασίν της εἰς τὴν σκηνὴν τῆς Γαλλικῆς Κωμῳδίας.

Ὁ θεατὴς

ΚΑΙ ΔΕΥΤΕΡΑ ΜΟΝΟΜΑΧΙΑ

— Τὸ ἐπεισόδιον Κουγιτέα-Χρύση

ΛΑΡΙΣΣΑ 30 Ἀπριλίου (τηλεγραφικῶς). — Λέγεται, ὅτι θὰ γείνῃ καὶ νέα μονομαχία μεταξὺ τῶν ἀξιωματικῶν Κουγιτέα καὶ Χρύση διὰ τὸ γνωστὸν οἰκογενειακὸν ἐπεισόδιον. Τοῦτο διότι ἡ πρώτη ἀπέβη ἄνευ ἀποτελέσματος. Τὸ γεγονὸς προκαλεῖ δυσφορίαν καὶ συζητήσεις. Ἀμφότεροι οἱ ἀξιωματικοὶ εἰσήχθησαν εἰςσυμβούλιον. Ὁ δεύτερος μὲ ἐρώτημα ἀποτάξεως, ὁ κ. Κουγιτέας μὲ ἐρώτημα ἀργίας.

ΣΥΜΜΟΡΙΑ ΠΑΡΑΧΑΡΑΚΤΩΝ

— Μονόδραχμα καὶ εἰκοσάλεπτα

Σπεῖρα παραχαρακτῶν διατηροῦντων τὸ ἐργαστήριόν των εἰς τὴν συνοικίαν «Δουργοὺτ» παρὰ τὴν λεωφόρον Συγγροῦ ἀνεκαλύφθη χθὲς, συλληφθέντος μάλιστα καὶ ἑνὸς ἐξ αὐτῶν.

Κατεσχέθησαν ἀργυρᾶ κίβδηλα μονόδραχμα τοῦ νέου τύπου καὶ εἰκοσάλεπτα ὡς καὶ πλῆθος ἐργαλείων καὶ ἄλλων μηχανημάτων.

Η ΥΠΕΡΤΙΜΗΣΙΣ ΤΟΥ ΑΡΤΟΥ

Κατόπιν τῶν διεξαχθεισῶν μεταξὺ τῶν ἀρτοποιῶν, τοῦ διευθυντοῦ τῆς ἀστυνομίας καὶ τοῦ κ.ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν συνεννοήσεων ἐπετράπη ἡ αὔξησις κατὰ πέντε λεπτὰ καὶ τοῦ ἄρτου τῆς γ' ποιότητος, πλὴν τῆς α καὶ β'.

Χθὲς τὴν μεσημβρίαν παρουσιάσθη ἐνώπιον τοῦ κ. Ρέπουλη ἐπιτροπὴ ἀρτοποιῶν καὶ τὸν παρεκάλεσεν ὅπως κανονισθῇ καὶ τὸ ζήτημα τοῦ ζυγίσματος τοῦ ἄρτου. Ὁ κ. ὑπουργὸς ἀπαντῶν εἰς τὴν ἐπιτροπὴν εἶπεν ὅτι θὰ συνεννοηθῇ περὶ τοῦ ζητήματος τούτου μὲ τὸν Διευθυντὴν τῆς Ἀστυνομίας κ. Ζυμβρακάκην.

ΝΑΥΤΙΚΑ

Ἡ ἐπάνοδος τοῦ Τῶφφνελ

Κατὰ τηλεγράφημα ἐκ Λονδίνου, ὁ ναύαρχος Τῶφφνελ ἀναχωρεῖ ἐκεῖθεν ἐπιστρέφων εἰς Ἑλλάδα τὴν προσεχῆ Τετάρτην, θελτιωθείσης τῆς καταστάσεως τῆς ἀσθενούσης συζύγου του.

ΑΠΟΠΕΙΡΑ ΑΝΑΙΡΕΣΕΩΣ

Χθὲς τὴν ἑσπέραν εἰς τὸ Δημοτικὸν Νοσοκομεῖον ὁ νοσηλευόμενος κατάδικος Π. Μαντωνανάκης ἐπυροβόλησε δίς διὰ περιστρόφου τοὺς χωροφύλακας θελήσαντας νὰ μεταφέρουν αὐτὸν βίᾳ εἰς τὰς φυλακάς.

Ο ΠΟΛΕΜΟΣ

ΚΑΤΕΛΗΦΘΗΣΑΝ ΚΑΙ ΑΛΛΑΙ ΝΗΣΟΙ

ΛΕΡΟΣ, ΠΑΤΜΟΣ, ΚΑΛΥΜΝΟΣ

— Καὶ τὸ Καστελλόριζον
— Νέα ἀπόβασις εἰς τὴν Ρόδον
— Εἰς τὰς ἄλλας νήσους

ΑΙ ΧΘΕΣΙΝΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Ἡ ἐπέκτασις τῆς ἰταλικῆς ἐνεργείας ἐν τῷ Αἰγαίῳ προβαίνει, ταχέως καὶ συστηματικῶς διὰ τῆς καταλήψεως τῶν νήσων κατὰ σειρὰν ἀπὸ Νότου πρὸς Βορρᾶν. Καὶ τὴν χθεσινὴν πρόβλεψίν μας περὶ ἐπικειμένης καταλήψεως ἄλλων νήσων ἀμέσως βορειότερον τῶν καταληφθεισῶν κειμένας ἐπεβεβαίωσαν τὰ χθὲς ληφθέντα τηλεγραφήματα.

Πράγματι κατελήφθησαν εἰσέτι αἱ νῆσοι Λέρος Κάλυμνος καὶ Πάτμος, ἀφεθείσης ἐπὶ τοῦ παρόντος ἐλευθέρας τῆς νήσου Κῶ, ἥτις βεβαίως καὶ αὕτη θὰ καταληφθῇ, ἰδοὺ δὲ καὶ τὸ σχετικ

ΑΘΗΝΑΙ

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ

30 ΑΠΡΙΛΙΟΥ

Η ΔΙΕΘΝΗΣ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ

Ἡ Εὐρωπαϊκὴ κατάστασις, ἥτις ἐφαίνετο τοσοῦτον ταχτοποιημένη καὶ ἡμαλή, μὲ τοὺς καθωρισμένους συνασπισμοὺς τῶν Δυνάμεων, τείνει ἤδη νὰ ἀνασταστωθῇ τελείως. Ἀφ' ἑνὸς ἀγγέλλεται ἐπικειμένη ἡ συνωμολογημένη συμφωνία μεταξὺ Αὐστρίας, Ἰταλίας καὶ Ρωσσίας διὰ τὰ βαλκανικὰ ζητήματα, ἐξ ἄλλου εἶνε βέβαιον ὅτι διεξάγονται διαπραγματεύσεις πρὸς στενοτέραν ἀγγλογερμανικὴν προσέγγισιν, ἥτις βεβαίως δὲν δύναται νὰ ἀφήσῃ ἀμετάβλητον τὴν Τριπλῆν Συνεννόησιν, ἐκτὸς ἐὰν περιορισθῇ εἰς ζητήματα μὴ θίγοντα οὐσιώδη γαλλικὰ συμφέροντα, ὅπερ φαίνεται λίαν δυσχερές. Εἰς ἐπίμετρον δὲ παρατείνεται ὁ ἰταλοτουρκικὸς πόλεμος ὅστις ἐγκλείει ὁσημέραι κινδυνωδεστέραν τὴν ἐκρηξιν πανευρωπαϊκῆς σπουδαιότητος ἐνδεχομένων.

Ἡ διεθνὴς κατάστασις ἀληθῶς εὑρίσκεται εἴδη εἰς περίοδον γενικῆς ἀναδημιουργίας, ἐκ τῆς ὁποίας οὐδεὶς δύναται νὰ γνωρίζῃ τί μέλλει νὰ προκύψῃ καὶ ἀπέναντι τῆς ὁποίας ἡ καλλιτέρα στάσις εἶνε ἡ τῆς πανόπλου ἀναμονῆς καὶ καιροσκοπίας.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

ΔΕΥΤΕΡΑ 30 Ἀπριλίου

Ἐν τῇ Τουρκικῇ Βουλῇ

ΚΩΝ)ΠΟΛΙΣ 30 Ἀπριλίου (Ἀθηναϊκόν).— Ὁ πρώην ὑπουργὸς Χαλὶλ βέης ἐξελέγη ἀρχηγὸς τῆς ἐν τῇ βουλῇ ὁμάδος τῆς Ἑνώσεως καὶ Προόδου.

Ἡ Ἀλβανικὴ ἐπανάστασις

ΚΩΝ)ΠΟΛΙΣ 30 Ἀπριλίου (Ἀθηναϊκόν).— Ὁ Χασὰν βέης, πρώην Ἀλβανὸς βουλευτὴς τοῦ ὁποίου ἡ ἐπιροὴ εἶνε μεγίστη ἐξῆλθεν εἰς τὰ ὄρη. Φαίνεται ὅτι θὰ τεθῇ ἐπὶ κεφαλῆς τῆς γενικῆς ἐπαναστάσεως τῶν Ἀλβανῶν.

Ἀγγέλλονται ἤδη σφοδραὶ μάχαι ἐν τῷ διαμερίσματι τῶν Σκοπείων. Ἐπισπεύδεται ἡ ἀποστολὴ τῶν ἐφέδρων ἐν Ἀλβανίᾳ.

ΚΩΝ)ΠΟΛΙΣ (Ἀθηναϊκόν).— Ἀγγέλλεται ἐκ Σκόδρας ὅτι οἱ Μαλισσόροι ἀπειλοῦσιν ὅτι θὰ συμμετάσχωσιν εἰς τὸ κίνημα τῶν Μιρδιτῶν.

Ὁ Νικήτας εἰς Βιέννην

ΒΙΕΝΝΗ (Ἀθηναϊκόν).— Ὁ Αὐτοκράτωρ Φραγκίσκος Ἰωσὴφ προσεκάλεσε τὸν Βασιλέα τοῦ Μαυροβουνίου νὰ ἔλθῃ εἰς Βιέννην κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ προσεχοῦς μηνὸς Ἰουνίου. Ὁ Βασιλεὺς τῆς Βουλγαρίας θὰ ἔλθῃ εἰς Βιέννην τὴν αὐτὴν ἐποχήν.

Ὁ Κάϊζερ εἰς Καρλσρούην

ΒΕΓΟΛΙΝΟΝ (Ἀθηναϊκόν).— Ὁ Αὐτοκράτωρ Γουλιέλμος ἐδέχθη εἰς Καρλσρούην τὸν Ἀρχιναγκελλάριον τῆς Αὐτοκρατορίας κόμητα Μπέτμαν Χόλβεγκ, τὸν Κίνδεφλεν Βαῖχτερ, ὑπουργὸν τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ τὸν βαρῶνον Μάρσαλ πρεσβευτὴν ἐν Κων)πόλει.

Νέα τριπλῆ συμφωνία

ΚΕΡΚΥΡΑ, 30 Ἀπριλίου (Τηλεγραφικῶς).— Πᾶσαι σχεδὸν αἱ Ἰταλικαὶ ἐφημερίδες ἀναγράφουν τὴν εἴδησιν, ὅτι ἐκλείσθη ὁριστικὴ συμφωνία μεταξὺ Ρωσσίας, Ἰταλίας καὶ Αὐστρίας, ἀφορῶσα εἰς τὰ Βαλκανικά.

Ὁ κόμης Μπέρτχολδ ἀνεκοίνωσε τὴν συνομολόγησιν τῆς συμφωνίας ταύτης εἰς τὸν σὲρ Ἐδ. Γκρέϋ, ὅστις τὴν ἐπεδοκίμασε.

ΤΟ ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΟΝ

Διὰ τὸν ἐξωραϊσμὸν τοῦ Ἁγ. Πέτρου

Παγκόσμιος ἔρανος ἐνηργήθη καὶ συνηθροίσθησαν τρία ὁλόκληρα ἑκατομμ. δραχ. διὰ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ ἐξωραϊσμοῦ τοῦ καθεδρικοῦ ναοῦ τοῦ Ἁγίου Πέτρου ἐν τῷ Βατικανῷ.

Διεθνὴς ἐπιτροπὴ θὰ καταρτισθῇ ὅπως ἐπιβλέπῃ τὰ ἔργα καὶ τὰ ὀνόματα τῶν δωρητῶν θὰ διαιωνισθῶσι εἰς ἐπὶ τούτῳ πλάκας αἵτινες θὰ στηθῶσιν ἐντὸς τοῦ Ἁγ. Πέτρου.

Αἱ ΕΠΑΡΧΙΑΙ

ΗΛΕΙΑ

Συλλαλητήριον χαλαζοπλήκτων

ΠΥΡΓΟΣ 30 Ἀπριλίου (τηλεγραφικῶς).—Εἰς τὸ χωρίον Καράτουλα τῆς Ὠλένης συνεκροτήθη ἐπιβλητικώτατον συλλαλητήριον εἰς ὃ ἔλαβον μέρος ἅπαντα τὰ κατασταρφέντα ὑπὸ τῆς χαλάζης χωρία βυθισμένα εἰς ἀπόγνωσιν. Ἐξελέγη δεκαμελὴς ἐπιτροπὴ ἐκ προϋχόντων Ὠλένης καὶ ἀπέστειλε τηλεγράφημα πρὸς τὴν Κυβέρνησιν, τὸν ὑπουργὸν τῆς Δικαιοσύνης καὶ τοὺς βουλευτὰς Ἀχαηΐλιδος παρισταμένου τὴν φρικαλέαν κατάστασιν καὶ ζητοῦσα ἵνα μεταβῇ ἀπεσταλμένος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἀντιληφθῇ ἐπιτοπίως τὴν καταστροφήν, πρὸς παροχὴν ἀρωγῆς εἰς τὸν δυστυχήσαντα καὶ ἐν ἀπογνώσει διατελοῦντα λαόν.

ΝΕΑ ΕΙΔΗ

καθημερινῶς παραλαμβάνει ὁ Σοφιανόπουλος εἰς τὴν ὁδὸν Ἑρμοῦ 75.

Τηλέφωνον 735

ΖΩΓΡΑΦΕΙΑ ΚΤΗΜΑΤΑ ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ

ΒΟΥΤΥΡΑ ΛΑΖΑΡΙΝΗΣ

ΑΓΕΛΑΔΟΣ ΚΑΙ ΠΡΟΒΕΙΑ

ΕΠΙΤΡΑΠΕΖΙΑ ΚΑΙ ΜΑΓΕΙΡΙΚΗΣ

ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ

Εἰς τὰ κυριώτερα ἐδωδιμοπωλεῖα καὶ παρὰ τὴν Ν. Ἀγορὰν, ὁδὸς Ἁρμοδίου 8 (πλατεῖα Βαρβακείου).

ΜΕ ΛΑΜΠΡΑΣ συστάσεις κυρία ζητεῖ θέσιν οἰκονόμου παρά τινι οἰκογενείᾳ. Διεύθυνσις Τριπόδων 8.

ΕΠΙΠΛΑ διὰ κάθε τάξεν μὲ τιμὰς λογικὰς τοῦ Π. ΛΕΧΟΥ ὁδὸς Σταδίου ἀριθ. 36.

ΠΩΛΕΙΤΑΙ ἐν Πειραιεῖ καὶ εἰς τὴν συνοικίαν Μελετοπούλου, παρὰ τὸν σταθμὸν τοῦ Τροχιοδρόμου, οἰκία ἀποτελουμένη ἀπὸ ἓξ (6) δωμάτια. Πληροφορίαι παρὰ τῷ καφενείῳ Παπούτσᾳ, ὅπου θὰ δίδεται ἡ διεύθυνσις τοῦ ἰδιοκτήτου.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΟΝΤΑΙ 2—3 δωμάτια κατάλληλα διὰ γραφεῖα. Ὁδὸς Σταδίου 16, ἄνωθεν τῶν γραφείων «Ἀθηνῶν».

ΕΦΟΝΕΥΣΕ ΤΗΝ ΕΡΩΜΕΝΗΝ ΤΟΥ ΚΑΙ ΗΥΤΟΚΤΟΝΗΣΕΝ

— Εἰς τὴν Γαργαρέτταν
— Τραγικὸς ἐπίλογος εἰδυλλίου
— Ἡ φρίκη μιᾶς ἀγρίας σκηνῆς

ΠΩΣ ΕΓΕΙΝΕ ΤΟ ΔΡΑΜΑ

Τὸ ἔαρ μέσῳ τοῦ μυρόεντος περιβάλλοντος τῆς φύσεως καὶ τοῦ ὑπερκυάνου τοῦ οὐρανοῦ ἄγνωστόν πως ἐπιδρῶν ἐπὶ τῆς ἀνθρωπίνης ψυχῆς διεκδικεῖ τὸ ρεκὸρ τόσον εἰς τὰς αὐτοκτονίας ὅσον καὶ εἰς τὰς ἐρωτικὰς τραγῳδίας.

Ἴσως ἡ σπαργῶσα φύσις, ἡ ἡπιότης τῆς ὥρας ταύτης διαδεχομένης τὰ ἄγρια ψύχη τοῦ χειμῶνος εὐνοεῖ τὴν δοπστικωτέραν ἀναπτυξιν τῶν αἰσθημάτων ἐν τῇ ἀνθρωπίνῃ ψυχῇ ἥτις παθαινομένη ἰσχυρότερον ὀδεύει καὶ εὐχερέστερον ὑπὸ τὸ φάσμα τοῦ πεσσιμισμοῦ εἰς τὸν τερματισμὸν τῆς ζωῆς.

— **Πτῆσις πρὸς τοὺς δίθέρας**

Ἀλλ' ἐνῷ ἡ περὶ ζῆν φύσις πλέει εἰς τὴν πλήμμυραν τῶν χρωμάτων καὶ τῶν μύρων, ἡ ἀνθρωπίνη ψυχὴ αἰσθάνεται τὴν ἀκατανίκητον ἀνάγκην τῆς ἐκμηδενίσεως ἢ τῆς πτήσεως εἰς τοὺς αἰθέρας, ὅπου φεύγουσα τὸν γήινον πλανήτην ἐν τῇ αἰθεριωτέρᾳ αὐτοῦ ἐποχῇ ἀναζητεῖ κόσμον κρείσσονα.

Ἴσως ἡ πνευμκτικὴ κληρονομία τοῦ παρελθόντος ἐπιδρῶσα ἀπαισιοδόξως ἐπὶ τοῦ ἐγκεφάλου καὶ σὺν τῇ διανοητικῇ ἐπιδράσει καὶ αἱ καθόλου κοινωνικαὶ συνθῆκαι ἐρχόμεναι ἐπίκουροι παρασκευάζουσι τὴν νοσηρὰν ἀντίληψιν τῆς ζωῆς ἥτις τόσον φευγαλέα διανύει τὸν δρόμον της ἐπὶ τοῦ πλήρους ὀδύνης καὶ κακότητος ἀνθρωποβριθοῦς τούτου πλανήτου.

Τὸ ἔαρ τὸ ἀπηχοῦν τὴν ὡραίαν καὶ ἡδύμολπον λαλιὰν τῆς ἀηδόνος ἐκ τοῦ μέσου τοῦ δρυμοῦ, ἀπηχεῖ καὶ τὸν πένθιμον κρότον τοῦ φονικοῦ πολυκρότου ἡ μέσῳ τῶν μυρίων χρωμάτων τῶν ἀνθέων ἐμφανίζει καὶ τὴν ἀποχρωσιν τοῦ πορφυροῦ αἵματος,εἰς ὃ καταλήγει ὁ ἔρως δύο ὄντων ὡς τραγικὸς ἐπίλογος διὰ κοπτεραῖς λεπίδος τερματιζούσης βίον ἔμπλεον πόθων καὶ ἐλπίδων.

Ἀλλ' ὁ δεύτερος μὴν τοῦ ἔαρος ἔβαινε πρὸς τὸ τέρμα του καὶ ἡ ἁρμονία τῆς ὥρας ταύτης τοῦ ἔτους δὲν εἶχεν ἔτι διαταραχθῆ ἐκ τῆς ἀντιθέσεως τῶν ἐρωτικῶν τραγῳδιῶν καὶ τῶν αὐτοκτονιῶν. Ἀντιθέτως, ἐὰν συμβουλευθῶμεν τὰς στατιστικὰς πρὸς τὰ παρελθόντα ἔτη, καθὰ κατὰ τὴν αὐτὴν ἐποχὴν ἀλλεπάλληλοι ἐξετελίσσοντο αἱ αὐτοκτονίαι καὶ τὰ ἐρωτικὰ δράματα διεδέχοντο ἄλληλα.

Ἴσως ἡ ἀντίθεσις αὕτη πρὸς τὸ παρελθὸν δὲν εἶνε ἄσχετος πρὸς τὴν κρατοῦσαν ἔτι χειμερίαν πνοὴν, ἥτις ἀπεμάκρυνε τὴν γλυκεῖαν αὔραν τοῦ ἔαρος.

Ἰδοὺ ὅμως ὁ Ἀπρίλιος πρὶν ἡ ἐκπνεύσῃ μέσῳ τῆς ἑορτῆς τῶν ἀνθέων τῆς Πρωτομαγιᾶς συμπαρέσυρε καὶ δύο ὑπάρξεις, αἵτινες ἐτερμάτισαν τραγικῶς τὸν βίον.

Κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος ὑπὸ τὴν ἱστορικὴν τριανταφυλλιὰν τοῦ ἁ Νεκροταφείου τὴν 22αν Ἀπριλίου εἶχεν ἐκτυλυχθῆ ἡ ἐρωτικὴ τραγῳδία τῆς νεάνιδος Ἑλένης Τσίντσου καὶ τοῦ νεαροῦ ναύτου τοῦ Β. Ναυτικοῦ Δημ. Πανεπούλου.

Ἡ ἐρωτικὴ ἐκείνη τραγῳδία ἔσχε ζωηρὰν τὴν ἀπήχησιν καὶ καθ' ὅλον τὸν μῆνα Ἀπρίλιον ὡς καὶ τὸν ἑπόμενον Μάϊον ἀθρόοι ἐσημειώθησαν οἱ μιμηταί.

Ἐνομίζομεν, ὅτι ὁ τερματισθεὶς χθὲς Ἀπρίλιος θὰ ἀπήχετο, ὡς διῆλθεν, ἀναίμακτος καὶ ἀνέπαφος ἀπὸ τραγικὰς συγκινήσεις. Ἀλλ' αἱ σκέψεις ἡμῶν καὶ αἱ προσδοκίαι ἀπεῖχον τῆς πραγματικότητος.

Τὸ τέρμα τοῦ Ἀπριλίου ἐσημειώθη μὲ σπαρακτικὴν τραγῳδίαν, ἥτις ἐξετυλίχθη εἰς μίαν διώροφον οἰκίαν ἐν τῇ ἠρέμῳ τέως συνοικίᾳ Διονύσου (Γαργαρέττας).

— **Πρὸς τὴν ἐκδίκησιν**

Εἷς νέος 18ετὴς μόλις, κουρεὺς τὸ ἐπάγγελμα, καὶ μία νεᾶνις 22έτις, βιοῦντες ὑπὸ τὴν αὐτὴν στέγην πλησίον συγγενικῆς οἰκογενείας, ἠσθάνθησαν ἀμοιβαίως τὸν ἔρωτα συγκλονίζοντα τὰς τρυφερὰς καρδίας των. Ὁ ἔρως των ὅμως σὺν τῷ χρόνῳ ἀπεκαλύφθη εἰς βάσκανον ὄμμα καὶ οἱ ἐρῶντες ἔπαυσαν πλέον νὰ ἐπικοινωνῶσι στενως ὑπὸ μίαν καὶ τὴν αὐτὴν στέγην. Ξενικαὶ χεῖρες ἔφθειραν τὴν ἐρωτικὴν φωλεὰν τῶν δύο ἀγαπωμένων ὄντων καὶ ὤθησαν αὐτὰ ἀσυναισθήτως πρὸς τὴν τραγικὴν ἔκβασιν.

Τὸ δρᾶμα ἐξετυλίχθη χθὲς τὴν πρωΐαν ἄγριον εἰς τὴν ὑπ' ἀριθμὸν 30 ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ζαχαρίτσα οἰκίαν καὶ εἰς τὸν μεσαῖον ὄροφον, ὅπου κατοικεῖ μετὰ τῆς μουσοτραφοῦς οἰκογενείας του ὁ πρώην ἔμπορος ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Σταδίου κ. Ζαργάνης.

Τὰ πρόσωπα τοῦ δράματος εἶνε ἡ νεᾶνις Παναγιωτίτσα Γιαννοπούλου, συγγενὴς τοῦ κ. Ζαργάνη, ἐκ Πεταλιδίου τῆς Μεσσηνίας καταγομένη, καὶ ὁ Νικόλαος Μαρτόπουλος,συγγενὴς τῆς κ. Ζαργάνη, ἐκ Σπάρτης καταγόμενος, συνδεόμενοι δὲ καὶ μεταξὺ των διὰ τῶν δεσμῶν ἀπομεμακρυσμένης ὅμως συγγενείας.

Περὶ τὴν 8ην πρωϊνὴν ὥραν ὁ νεαρὸς Μαρτόπουλος ἐπεσκέφθη τὴν ἐρωμένην του Παναγιωτίτσαν Γιαννοπούλου εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ κοινοῦ συγγενοῦς των κ. Ζαργάνη, παρὰ τῇ οἰκογενείᾳ τοῦ ὁποίου αὕτη διαμένουσα ἀπὸ δεκαετίας ἐπεῖχε θέσιν οἰονεὶ ψυχοκόρης. Ἡ ἐμφάνισίς του ὅμως ἐγένετο ἀντιληπτὴ καὶ ἡ οἰκοδέσποινα αὐστηρὰ ἐπέταξεν εἰς τὸν νέον ν' ἀπέλθῃ.

— **Ἡ ὑστάτη συνεννόησις**

Ὁ νέος ἀπῆλθεν, ἀλλὰ μηνύων καὶ τὸν ὄλεθρον μιρμηρίζων κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν. Ὁ Μαρτόπουλος ἀπομακρυνθεὶς τῆς οἰκίας τοῦ κ. Ζαργάνη διηυθύνθη εἰς τὸ ἔναντι παντοπωλεῖον, ὅπου παρέμεινεν ἐπὶ ὥραν ἀναμένων πάντως τὴν ἔξοδον τῆς ἐρωμένης του καὶ τὴν συνεννόησιν μετ' αὐτῆς περὶ προσεχοῦς ἔξω τοῦ οἴκου συναντήσεως.

Ἡ προσδοκία τοῦ νεανίου ἐξεπληρώθη· ἡ νεᾶνις ἐνεφανίσθη ἐξερχομένη ἐκ τῆς ὀπισθίας θύρας τῆς ὑπηρεσίας. Ἡ ἐμφάνισις τῆς νεάνιδος ἐνέπλησε χαρᾶς τὸν νέον καὶ ἀνεπτέρωσε τὰς ἐλπίδας του πρὸς μέλλουσαν μετ' αὐτῆς συνάντησιν.

Ἡ νεᾶνις διέσχισε ταχεῖα τὴν ὁδὸν, διηυθύνθη εἰς τὸ πλησίον ὀπωροπωλεῖον, καὶ ἐπιστρέφουσα εἰσῆλθεν εἰς τὴν οἰκίαν, ἔκλεισεν ὀπισθέν της τὴν θύραν καὶ ἐξηφανίσθη χωρὶς νὰ ρίψῃ ἐν βλέμμα ἐπὶ τοῦ ἐκλεκτοῦ τῆς καρδίας της,ὅστις ἀντιληφθεὶς τὴν ἔξοδόν της, ἐξῆλθεν εἰς τὴν ὁδὸν καὶ ἀνέμενεν ἐναγωνίως νὰ συναντήσῃ τὸ ἐρωτευμένον ὄμμα τῆς ἐρωμένης του.

— **Τὸ δρᾶμα**

Ἄπελπις ὁ δύστηνος Μαρτόπουλος ἀπῆλθε, καὶ ἐν τῇ ἀπογνώσει του ἐμφανίζεται καὶ αὖθις εἰς τὴν οἰκίαν περὶ τὴν 11ην ὥραν π. μ. Ἡ ἄτυχης Παναγιωτίτσα Γιαννοπούλου κατ' ἐκείνην τὴν στιγμὴν εὑρίσκετο ἐν τῷ μαγειρείῳ ἀνάπτουσα τὴν πυρὰν πρὸς παρασκευὴν τοῦ γεύματος τῆς οἰκογενείας.

Ὁ Μαρτόπουλος ἐξάλλος κρατῶν κοπτερὸν, ὡς ξυράφιον, ἐγχειρίδιον χωρὶς νὰ ἀπευθύνῃ λέξιν πρὸς τὸ θῦμα, πλήττει τὴν ἐρωμένην του εἰς τὴν καρδίαν. Τὸ θῦμα πίπτει ἐπὶ τοῦ δαπέδου πνέον τὰ λοίσθια μὲ τὸ ἐξυνηρὸν ἐπιφώνημα "Αχ!

Ὁ φονεὺς τῆς ἐρωμένης του στρέφων εἶτα τὸ αἱμοβαφὲς ἐγχειρίδιον, πλήττει τὴν καρδίαν του καὶ ἀκολούθως ἀποκόπτει τὴν καρωτίδα τοῦ λαιμοῦ αὐτοῦ. Ὁ θάνατος ὑπῆρξεν ἀκαριαῖος. Αὐτόκτης μάρτυς τῆς ἀγρίας ταύτης τραγῳδίας ἦν ὁ θετὸς υἱὸς τοῦ κ.Ζαργάνη Βρασίδας. Τὸ παιδίον ἀντιληφθὲν τὴν ἀγρίαν ἐπίθεσιν τοῦ Μαρτοπούλου κατὰ τῆς νεανίδος ὥρμησε πρὸς αὐτὸν καὶ τὸν ἔσυρεν ἐκ τοῦ ἐνδύματος. Ἀλλὰ πρὸ τῆς φρίκης τῆς θέας τοῦ αἱμοσταγοῦς ἐγχειριδίου καὶ τῶν βλοσυρῶν ὀφθαλμῶν τοῦ φονέως στραφέντος ἀποτόμως τὸ παιδίον ἐγένετο ἄφαντον σπεῦσαν ν' ἀναγγείλῃ τὸ τραγικὸν γεγονὸς, ὅπερ ἐξειλίχθη ὑπὸ τὰ ὄμματά του, διατελοῦν ὅμως ἐν ἀγνοίᾳ τοῦ τραγικοῦ τέλους τοῦ φονέως, ὅστις ηὐτοκτόνησε μετὰ τὴν φυγὴν τοῦ παιδίου.

Ἡ φήμη τῆς τραγῳδίας ἐν ριπῇ ὀφθαλμοῦ διέτρεξε τὴν συνοικίαν καὶ οἱ γείτονες μετὰ τῶν περιοίκων ἔσπευσαν εἰς τὸν τόπον τοῦ δράματος, ὅπου κατέφθασεν καὶ ὁ ἀστυνόμος τοῦ τμήματος μετὰ τοῦ εἰσαγγελέως πρὸς ἐνέργειαν ἀνακρίσεων.

— **Εἰς τὸ Νεκροταφεῖον**

Μέσῳ τῆς φρίκης τῆς οἰκογενείας ἡ δυστυχὴς νεᾶνις μετεφέρθη εἰς τὴν κλίνην της, μετ' ὀλίγον δὲ ἐξέπνευσεν. Τὸ πτῶμα τοῦ ἥρωος τῆς τραγῳδίας ἀποτεθὲν ἐπὶ σούστας μετηνέχθη εἰς τὸ Νεκροταφεῖον, ὅπου μετὰ τὴν νεκροψίαν ἐτάφη.

— **Ἡ κηδεία τοῦ θύματος**

Ἡ κηδεία τοῦ θύματος ἐγένετο τὴν 4 μ.μ. ἀπὸ τῆς οἰκίας κατ' εὐθεῖαν εἰς τὸ Νεκροταφεῖον.

— **Ποινικὰ ἐπιστόλια**

Εἰς τὸ κιβώτιον τῆς φονευθείσης νεανίδος εὑρέθη ὁρμαθὸς ἐπιστολίων εἰς στίχους, δι' ὧν ὁ Μαρτόπουλος ἀπεκάλυπτε τὸν διακαῆ πρὸς αὐτὴν ἔρωτά του εὑρίσκοντα ἀπήχησιν καὶ ἐξύμνει τὰ κάλλη τῆς ἐρωμένης του, ἧς ἡ πλουσία μέλαινα κόμη,οἱ μαῦροι ὀφθαλμοί της καὶ τὰ λεπτοφυῆ χαρακτηριστικὰ τὸν εἶχον καταστήσει ἔκφρονα.

Εἰς τὸ χρηματοφυλάκιον τοῦ νέου εὑρέθη σημείωσις γεγραμμένη διὰ μολυβδίδος, ἔχουσα δ' ὡς ἑξῆς: «Τώρα τὴν Πρωτομαγιὰ αὐτοκτονῶ καὶ πεθαίνομαι καὶ οἱ δυό!»

— **Καὶ μία ἀπόπειρα**

Χθὲς τὴν ἑσπέραν εἰς τὸ παρὰ τὴν πλατεῖαν τοῦ Συντάγματος ξενοδοχεῖον «Σπλέντιτ» ἀπεπειράθη ν' αὐτοκτονήσῃ,ἄγνωστον διὰ τίνα αἰτίαν, ὁ θαλαμηπόλος Χρ. Τριανταφυλλάκος, βληθεὶς διὰ σφαίρας περιστροφου. Ἡ σφαῖρα ἠστόχησε καὶ ὁ αὐτόχειρ ἀφοπλισθεὶς ἐκρατήθη εἰς τὸ ἀστυνομικὸν τμῆμα.

ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΑ

ΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΤΩΝ ΣΧΟΛΕΙΩΝ

Ἀξιότιμε Κύριε Διευθυντά,

Ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 6540 φύλλῳ τῆς «Ἑστίας» γραμματογράφος τις ἐκ τῶν ἐπισταλλόντων πρὸς αὐτὴν γράμματα ὑπογραφόμενος«Ἀπαισιόδοξος», λαμβάνων ἀφορμὴν ἐκ τοῦ ἀξιολόγου ἄρθρου τοῦ Πανοσιολογιωτάτου Ἀρχιμανδρίτου καὶ Διευθυντοῦ τῆς Ριζαρείου Σχολῆς κ. Χρυσοστόμου Παπαδοπούλου περὶ συστάσεως Ἐπιτροπῆς πρὸς βελτίωσιν τῆς καταστάσεως τῆς Ἐκκλησίας ἀποφαίνεται ὅτι οὐδὲν ἄγαθὸν προσδοκᾷ ἐκ τοιούτων ἐπιτροπῶν· ὡς λόγον δὲ τῆς τοιαύτης ἀπαισιοδοξίας αὐτοῦ προβάλλει ὅτι δηθεν ἐγὼ ὡς εἰδικὸν μέλος τῆς κατὰ τὸ παρελθὸν θέρος συστάθείσης ἐπιτροπῆς πρὸς σύνταξιν τοῦ προγράμματος τῶν θρησκευτικῶν μαθημάτων ἐματαίωσα «λογικωτάτην καὶ ἐπὶ συμέροντι τῆς θρησκείας τροποποίησιν τοῦ προγράμματος τῶν θρησκευτικῶν μαθημάτων...»

Ἀλλ' οὐχί ἐγώ, ἀλλ' ὁ ὑποβολεὺς τοῦ ἀπαισιοδόξου γραμματογράφου εἶνε αἴτιος τῆς ματαιώσεως λογικωτάτου καὶ συμφώνου πρὸς τὸ πνεῦμα τῆς Χριστιανικῆς θρησκείας συνταχθέντος ὑπ' ἐμοῦ προγράμματος τῶν θρησκευτικῶν. Ἐγὼ ἠγωνίσθην νὰ ματαιώσω μόνον παραλόγους καὶ ἀντιχριστιανικὰς ἀποφάσεις τῆς ὑπὸ τοῦ ὑποβολέως τοῦ γραμματογράφου παρασυρθείσης πλειοψηφίας τῆς Ἐπιτροπῆς. Ἐπειδὴ δὲ τὸ ζήτημα τῆς συνάξεως ὀρθοῦ καὶ τελείου προγράμματος τῶν σχολείων καὶ μάλιστα τῶν θρησκευτικῶν μαθημάτων δὲν εἶνε τόσον εὐχερές, ὡς νομίζει ὁ ἀμελετήτως καὶ ἐπιπολαίως ἀποφαινόμενος περὶ τοῦ σπουδαιοτάτου τούτου ζητήματος, καὶ ἐπειδὴ ὁ ὑποβολεὺς αὐτοῦ διέστρεψε τὰ κατὰ τὰς συνεδρίας τῆς ἐπιτροπῆς λαβόντα χώραν, κρίνω ἀναγκαῖον νὰ ἐκθέσω διὰ βραχέων ταῦτα ἀκριβῶς, ὡς ἐγένοντο.

Διορισθεὶς κατὰ τὸ παρελθὸν θέρος μέλος τῆς ἐπιτροπῆς πρὸς σύνταξιν τοῦ προγράμματος τῶν βιβλίων τῆς μέσης Ἐκπαιδεύσεως, ἐνόμισα καθῆκόν μου ν' ἀποδεχθῶ τὸν διορισμὸν, ὅπως τὸ ἐπ' ἐμοὶ συντελέσω εἰς τὸν τελειότερον καταρτισμὸν τοῦ προγράμματος τῶν θρησκευτικῶν μαθημάτων καὶ βιβλίων. Ἐν τῇ συντάξει τελείου προγράμματος τῶν θρησκευτικῶν μαθημάτων, ὅπως ἀποθῇ ἀρτία ἡ θρησκευτικὴ μόρφωσις τῶν μαθητῶν, ἐνόμιζον ὅτι ὀφεῖλον ἠδύνατο νὰ παροραθῇ ἡ περὶ τῆς ποσότητος, οἰκονομίας τῆς ὕλης καὶ τῶν ὡρῶν τῆς διδασκαλίας γνώμη τοῦ εἰδικῶς ἁρμοδίου μέλους τῆς Ἐπιτροπῆς, ὅπερ μόνον ἠδύνατο ἀκριβῶς νὰ γινώσκῃ πάντα τρόπον. Ἀλλ' ἀτυχῶς ἐν τῇ ἐπιτροπῇ ὑπῆρχε μέλος τι, ὅπερ φημίζεται ὡς ἔχον ἀντιχριστιανικὰς ἀρχὰς οἱονεὶ δουρόμενον διὰ τὴν ὑπὸ τοῦ ἑλληνικοῦ Ἔθνους ἐγκατάλειψιν τῆς μυθολογικῆς θρησκείας τῶν ἀρχαίων τῆς προβαλλούσης ὡς πρότυπα θρησκευτικῆς ἠθικῆς τὰ ἔργα τοῦ Ἄρεως καὶ τῆς Ἀφροδίτης, ὡς καὶ τῶν λοιπῶν Ὀλυμπίων Θεῶν! Ἀπὸ τοιούτων ἀντιχριστιανικῶν ἀρχῶν ὁρμώμενος καὶ παρασύρας καὶ τὰ πλεῖστα μέλη τῆς ἐπιτροπῆς διὰ τῆς σοφιστικῆς δεινότητος αὐτοῦ, ἐζήτει ν' αὐξήσῃ μὲν τὰς ὥρας τῆς διδασκαλίας τῶν λοιπῶν μαθημάτων, ἐλαττώσῃ δὲ τὰς τῶν θρησκευτικῶν πρὸς μεγίστην βλάβην τῆς θρησκευτικῆς καὶ ἠθικῆς μορφώσεως τῶν ἑλληνοπαίδων. Ἡ ἐν τῷ προγράμματι ἐλάττωσις τῶν ὡρῶν τῶν θρησκευτικῶν μαθημάτων ἤθελεν ἐπιδράσει ὀλεθρίως εἰς τὴν θρησκευτικὴν μόρφωσιν τῶν ἑλληνοπαίδων ἐν ταῖς παρούσαις μάλιστα περιστάσεσιν, ἐν αἷς ἀνερρίφθη τάγματα τῆς Παπικῆς Προπαγάνδας, ἐξορισθέντα ἐκ τῆς Δύσεως, ὡς καὶ παντοῖαι ἄλλαι προσηλυτικαὶ ἑταιρεῖαι κατακλύζουσιν ἅπασαν τὴν ἑλληνικὴν Ἀνατολὴν πρὸς μετάδοσιν τοῦ δηλητηρίου τῶν αἱρετικῶν αὐτῶν διδασκαλιῶν εἰς τὰς ψυχὰς τῶν συνήθως μὴ θρησκευτικῶς ἐν ταῖς οἰκογενείαις αὐτῶν κατηρτισμένων ἑλληνοπαίδων, καὶ πρὸς ὑπονόμευσιν τῶν θεμελίων τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν καὶ διάσπασιν τοῦ θρησκευτικοῦ καὶ ἐθνικοῦ δεσμοῦ τοῦ συνδέοντος τὸν ἔσω πρὸς τὸν ἔξω Ἑλληνισμόν.

Ἔνεκα τῶν ὀλεθρίων ἀντιθρησκευτικῶν καὶ ἀντιπαιδαγωγικῶν τάσεων, ἃς τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος μέλος διὰ σοφιστικῶν λόγων ἐπέτυχε νὰ ἐπιβάλῃ εἰς τὰ πλεῖστα μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς, μὴ δυναμενος νὰ συνεργασθῶ μετὰ τοιαύτης πλειοψηφίας ὑπέβαλον καὶ αὖθις εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τὴν παραίτησίν μου. Διδάξας ἐπὶ τεσσαράκοντα πέντε ἔτη καὶ ὑπηρετήσας εὐσυνειδήτως τὴν Πολιτείαν, δὲν ἠδυνάμην περὶ τὰ ἔσχατα τοῦ βίου μου νὰ συντελέσω εἰς ἐξευτελισμὸν τῶν θρησκευτικῶν μαθημάτων, συνυπογράφων τὰς περὶ τῶν θρησκευτικῶν μαθημάτων ἐν τοῖς σχολείοις τῆς Πατρίδος ἀντιθρησκευτικὰς ἀποφάσεις τῆς πλειοψηφίας τῶν μελῶν τῆς Ἐπιτροπῆς τῶν ἐξ ἀγνοίας μὴ δυναμένων νὰ ἐκτιμήσωσι προσηκόντως τὰ ἱερὰ πρόσωπα καὶ γεγονότα τῆς Ἁγίας Γραφῆς καὶ τὰς ὑψηλὰς διδασκαλίας τοῦ Χριστιανισμοῦ. Διὰ τοιαύτης ὑπογραφῆς ἤθελον προσθῆ εἰς πρᾶξιν ἀντιβαίνουσαν εἰς τὰς θρησκευτικάς μου πεποιθήσεις, εἰς τὴν συνείδησίν μου καὶ εἰς τὸν ὅρκον τῆς ὑπηρεσίας, ὃν ἐπὶ τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου ἔδωκα ὡς ἡμόσιος ὑπάλληλος· διότι τὸν ὅρκον δὲν

ΑΘΗΝΑΙ

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ & ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: Γ. Κ. ΠΩΠ

ΤΟ ΦΥΛΛΟΝ 10 ΛΕΠΤΑ

Πᾶσα ἀπόδειξις πληρωμῆς φέρει τὴν ὑπογραφὴν τοῦ ἰδιοκτήτου τῶν «Ἀθηνῶν» κ. Γ. Κ. Πώπ.

Αἱ «Ἀθῆναι» δὲν δημοσιεύουσι διαφημίδας ἰατρῶν μετὰ λεπτομερειῶν τῶν μεταδοτικῶν νοσημάτων.

Ελληνικαι Ημεραι

ΑΣΤΕΡΟΣΚΟΠΕΙΟΝ

30 Απριλίου 1912.

Την Ἰταλίαν καὶ Ἑλλάδα ἐξακολουθεῖ νὰ καλύπτῃ ἡ βαρομ. ἔξαρσις τῆς χθὲς ἐνισχυθεῖσα ὀλίγον. Ἑτέρα ἔξαρσις ἀσθενὴς ἐκ τοῦ Ἀτλαντικοῦ ὠκεανοῦ προερχομένη, παρατηρεῖται σήμερον ἐν τῇ Δυτικῇ Εὐρώπῃ ἔνθα τὸ βαρόμετρον ἀνῆλθε σημαντικῶς ἀπὸ τῆς χθές, ἐν ᾧ ἀφ' ἑτέρου ὕφεσις καλύπτει τὴν ΒΑ. καὶ Α. Εὐρώπην.

Ὁ καιρὸς ἐν ὅλῃ τῇ Εὐρώπῃ ἦτο καλὸς (μόνον ἐν Α. Αὐστρίᾳ βροχερὸς) μὲ θερμοκρ. ὑψηλὴ μᾶλλον καὶ οὐρανὸν νεφελώδη.

Ἐν Ἑλλάδι σήμερον καιρὸς ὡραῖος, μὲ οὐρανὸν ὀλίγον νεφελώδη, θερμοκρ. εἰσέτι ἐλάσσονα τῆς κανονικῆς καὶ ἀνέμους μεταβλητοὺς ἀσθενεῖς (ἐν τῷ Αἰγαίῳ Β. ἀσθενεῖς).

Θάλασσα ἐν ὅλῃ τῇ Μεσογείῳ ὀλίγον τεταραγμένη.

Ἐν Ἀθήναις σήμερον τῇ 8 π. μ. βαρόμετρον 766.1, θερμ. 17,6 ἐλάσσων τῆς καν. (20,1), Μεγίστη 24,0 ἐλάσσων τῆς καν. 25,0. Ἐλαχίστη 13,0 ἐλάσσων τῆς καν. (15,3) καὶ ἡ μέση. ὑγρασία μετρία (54).

ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΝ

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΙΩΑΝΝΟΥ ΦΩΤΙΟΥ

Μετοχαὶ Τραπεζῶν καὶ Ἑταιριῶν

ΔΕΥΤΕΡΑ, 30 Ἀπριλίου.—Ἡ ἡμετέρα χρηματαγορὰ διῆλθε σήμερον ἐν πρωτοφανεῖ κινήσει μετ' ἀσυνήθους ἐντελῶς ζωηρότητος, ἀποτέλεσμα τῆς ὁποίας ὑπῆρξεν ἡ συνομολόγησις πλείστων ἀγοραπωλησιῶν λαβουσῶν χώραν ἐφ' ὅλων ἐν γένει τῶν τε τραπεζικῶν καὶ ἑταιρικῶν μετοχῶν τοῖς μετρητοῖς καθὼς καὶ διὰ τὸ τέλος τοῦ ἐρχομένου μηνὸς, ἡ δὲ τιμὴ τῶν περισσοτέρων ἐξ αὐτῶν ὑπέκυψεν εἰς μεγάλην σχετικῶς ἔκπτωσιν μετὰ πολλαπλῶν διακυμάνσεων.

Ὁμολογίαι Ἐθνικῶν δανείων

Καὶ ἐπὶ τῶν ὁμολογιῶν τῶν ἐθνικῶν ἡμῶν δανείων, ἤτοι Ἡνοποιημένου, Μελιγαλᾶ, Ἀμύνης καὶ τῶν Ἑκατὸν δέκα ἑκατομμυρίων, ἀρκεταὶ ἀγοραπωλησίαι συνήφθησαν τοῖς μετρητοῖς μετὰ σχετικῆς ὑπερτιμήσεως.

Λαχειοφόροι ὁμολογίαι Ἐθνικῆς

Ἐπίσης καὶ ἐπὶ τῶν λαχειοφόρων ὁμολογιῶν τῆς Ἐθν. Τραπέζης τῶν 2 1)2 καὶ 3 τοῖς ο)ο ἱκαναὶ πράξεις ἐπετεύχθησαν τοῖς μετρητοῖς μετὰ μικρᾶς βελτιώσεως τῆς τιμῆς αὐτῶν.

Χρυσᾶ νομίσματα καὶ συνάλλαγμα

Ὁμοίως καὶ ἐπὶ τῶν χρυσῶν νομισμάτων καθὼς καὶ τοῦ συναλλάγματος πολλαὶ πράξεις ἐγένοντο παρὰ τῶν Τραπεζῶν Ἐθνικῆς, Ἀθηνῶν, Ἀνατολῆς, Ἰονικῆς, Ἐμπορικῆς καὶ Λαϊκῆς ἐπὶ μὲν τῶν φράγκων τοῖς μετρητοῖς πρὸς 100 καὶ 1)16, ἐπὶ δὲ τῶν λιρῶν πρὸς 25 καὶ 23)00.

Ὁ τόκος τῆς μεταφορᾶς report

Ὁ πληρωθεὶς καὶ σήμερον τόκος πρὸς μεταφορὰν report ἐκυμάνθη ἀπὸ 4 1)2 ἕως 5 τοῖς ο)ο πραγματοποιηθεισῶν πολλῶν μεταφορῶν.

Χρηματιστήριον τῶν Παρισίων

Τηλεγράφημα ἐκ τοῦ χρηματιστηρίου τῶν Παρισίων ἀγγέλλει, ὅτι ἐπὶ τῆς γαλλικῆς ράντας σχετικαί τινες πράξεις ἐγένοντο τοῖς μετρητοῖς καὶ ἐπὶ προθεσμίᾳ, ἀπὸ τῆς τιμῆς τῶν 94 ἕως 93 καὶ 97 1)2.

Χρηματιστήριον τοῦ Λονδίνου

Τηλεγραφοῦσιν ἐκ τοῦ χρηματιστηρίου τοῦ Λονδίνου, ὅτι ἕνεκα τῆς μεγάλης ἐπιφυλάξεως, ἥτις ἐπικρατεῖ ἐν αὐτῷ, ἐπὶ τῶν εἰς χρυσὸν ἐθνικῶν ἡμῶν δανείων μικραί τινες πράξεις ἐγένοντο τοῖς μετρητοῖς καὶ ἐπὶ προθεσμίᾳ, ἡ δὲ τιμὴ αὐτῶν ἐν τέλει οὐδεμίαν ὑπέστη μεταβολήν.

Ἐπίσης καὶ ἐπὶ τῶν ἀγγλικῶν παγίων ἀναλογοί τινες πράξεις ἐπετεύχθησαν τοῖς μετρητοῖς ἀπὸ τῆς τιμῆς τῶν λιρῶν 78 καὶ 7)16 ἕως 78 καὶ 3)8.

Ὁ δὲ ἐπίσημος τόκος τῆς προεξοφλήσεως παραμένει εἰσέτι ἀμετάβλητος, ἤτοι εἰς 3 1)2 τοῖς ἑκατόν.

Μετοχαὶ Τραπεζῶν

Λαχ. Ἐθν. Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος Δρ.	433.50
Νέαι Λαχειοφ. 2 1)2 ο)ο	» 110.50
Δανείου Ἡνοποιημένου	» 105.3)4
Δανείου Μελιγαλᾶ	» 103.50
Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος	» 419.0.—
Κρητικῆς Τραπέζης	» 130.50
Τραπέζης Ἀθηνῶν	» 118.—
» Ἀνατολῆς	» 120.75
» Ἐμπορικῆς τῆς Ἑλλάδος	» 102.—
» Λαϊκῆς	» 102.—
Ὁμολογ. δανείου 20,000,000	» 101.3)4
Πατριωτικοῦ δανείου	» 3.—
Γεωργικοῦ Θεσσαλίας	» 99.—
Δανείου 110,000,000 4 ο)ο	» 424.—

Μετοχαὶ Ἑταιριῶν

Ἑταιρία Μεταλλουργείων Λαυρίου	» 44.—
Σιδηρόδρομοι Ἀθηνῶν—Πειραιῶς	» 391.—
» Ἀθην.-Πειρ.-Πελοπον.	» 92.5)8
» Θεσσαλίας	» 135.—
Ἑλληνικῆς Ἑταιρίας Μεταλλείων	» 37.75
Μετοχαὶ Πυριτιδοποιείου	» 118.—
» Πανελληνίου Ἀτμοπλοΐας	» 104.—
» Ἑλληνικῶν Μονοπωλείων	» 375.—
» Ἀερίφωτος Ἀθηνῶν	» 1250.—
» Ἑλλην. Ἠλεκτρ. Ἑταιρ.	» 92.75
» Ἑταιρ. Ἐνιαίας Διαχειρίσ.	» 182.50
Ἰδρυτικοὶ τίτλοι αὐτῆς	» 28.—
Μετοχαὶ Οἴνων καὶ Οἰνοπνευμάτων	» 151.—
Χημικῶν προϊόντων καὶ λιπασμάτων	» 137.50
Ἐθνικῆς Ἀτμοκινοΐας	» 135.—
Ἑταιρίας τσιμέντων ὁ «Τιτάν»	» 128.50

Νομίσματα

Εἰκοσάφραγκον μετρητοῖς	» 20.—
Λίρα Ἀγγλίας	» 25.10
Λίρα Τουρκίας	» 22.80

Συνάλλαγμα

Ἐπὶ Γαλλίας Ἔφεως	»100.1)16
Ἐπὶ Ἀγγλίας	25.23.—
Ἐπὶ Αὐστρίας Κορῶναι	104.65
Ἐπὶ Γερμανίας	123.30

Ξένα Χρηματιστήρια

Λονδίνου (τηλεγραφ.) Παρισίων (τηλεγραφ.)

		Γαλλικὸν	93.97.50
		Ρωμυλίας	—.—
Ἀγγλικὸν	78.3)8	Λαύρια	44.75
Ὀθωμανικὸν	89.—	Τραπ. Ἀθηνῶν	119.—
Ἑλλην. 1881	60.50	Σιδ. Θεσσαλίας	000.—
Μονοπώλιον	55.—	Πελοποννήσου	—.—
Πάγια	46.—	Ἐπὶ Λονδίνου	25.22.50
Ἑλλην. 1884	59.—	Ἠλεκτρικῆς	92.—
Ἑλλην.(Larissa)	59.—	Σταφιδικῆς	187.—
		Μεταλλείων	—.—
		Οἴνων	153.50

Ἄνοιγμα χρηματιστηρίου Παρισίων

[Ἐιδικὴ τηλεγραφικὴ ὑπηρεσία τῶν «Ἀθηνῶν»] 30 Ἀπριλίου.

Τραπέζης Ἀθηνῶν 119.— Ἀνατολῆς 123.— Ἠλεκτρικῆς 92.— Πελοποννήσου —.— Λαυρίου 46.— Ἐνιαίας 186.— Ρωμυλίας 000·— Οἴνων καὶ Οἰνοπν. 153.50 Θεσσαλίας 000.—

ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΟΝ

ΤΡΙΤΗ, 1 Μαΐου.— Εἰς Εὐρώπην καὶ Ἀμερικὴν (Γουδῆ) μεσημβρίαν. Εἰς Θεσσαλονίκην (Ὀλλανδικὸν) μεσημβρίαν. Εἰς Ἤπειρον (Τζῶν) 10.30' π. μ. Εἰς Κων)πολιν, Θράκην, Βουλγαρίαν, Ρουμανίαν καὶ Ρωσσίαν (διὰ Θεσσαλονίκης) (Ὀλλανδικὸν) μεσημβρίαν. Εἰς Κρήτην, Αἴγυπτον καὶ Κύπρον (Ρωσσικόν).

Ἀνεπίδοτα τηλεγραφήματα

Εἰς τὸ τηλεγραφεῖον Ἀθηνῶν ὑπάρχουν τὰ ἑξῆς ἀνεπίδοτα τηλεγραφήματα:

Κωνστ. Μεσούλαν, Δημ. Κανέλλου.

Ο ΑΓΙΟΣ ΤΗΣ ΗΜΕΡΑΣ

Σήμερον ἑορτάζεται ἡ μνήμη τοῦ ἁγίου προφήτου Ἱερεμίου.

Οὗτος ἠκμασεν 620 περίπου ἔτη π. Χ. Ἐκ τῆς Ἀναθὼθ καταγόμενος, ὅτε ἡ Ἱερουσαλὴμ ἐκυριεύθη ὑπὸ τοῦ Ναβουχοδονόσωρος, βασιλέως τῆς Βαβυλῶνος, κατέβη οὗτος εἰς Δάφνας τῆς Αἰγύπτου, ἔνθα λιθοβληθεὶς ὑπὸ τοῦ εἰς Αἴγυπτον καταφυγόντος λαοῦ τοῦ Ἰσραὴλ καὶ ἀποθανὼν ἐνταφιάσθη.

ΔΙΑΛΕΞΕΙΣ

Ἐθνικαὶ ἀγορεύσεις

Μεθαύριον Πέμπτην 7 μ. μ. ἐν τῇ Ἑταιρείᾳ τῶν Φίλων Λαοῦ γενήσεται νέα συγκέντρωσις τῆς «Ἐθνικῆς Ἑταιρίας» καθ' ἣν ποιήσεται ἀγορευσιν ὁ γραμματεὺς αὐτῆς κ. Χ. Ἡλιόπουλος περὶ τῶν «Ἐθνικῶν κινδύνων». Εἴσοδος ἐλευθέρα.

ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ

Δελτίον Ἐμπ. Ἐπιμ. Πειραιῶς

Ἐξεδόθη τὸ 48ον τεῦχος τοῦ Δελτίου τοῦ Ἐμπορικοῦ καὶ Βιομηχανικοῦ Ἐπιμελητηρίου Πειραιῶς περιέχον πλεῖστα ἄρθρα ἐν οἷς καὶ μελέτην περὶ ἅλατος καὶ τῆς παγκοσμίου σιταγορᾶς.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

[Μικραὶ ἀπαντήσεις]

Τακτικῷ ἀναγνώστῃ. Ἐνταῦθα.— Ἀπευθυνθῆτε εἰς τὰ Γραφεῖα τοῦ Συνδέσμου ἐργατικῶν τάξεων ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ κ. Δρακούλη, ὁδὸς Πειραιῶς 40.— **Σ. Κ. Σπάρτην.** Πρὸς διάκρισιν ἐπεκράτησε νὰ ὀνομάζωνται ἀεροπόροι οἱ τῶν ἀεροπλάνων, καὶ ἀεροναῦται οἱ τῶν πηδαλιουχουμένων ἀεροστάτων. Κατ' ἀναλογίαν λέγεται ἀεροπορία ἀφ' ἑνὸς καὶ ἀεροπλοΐα ἢ ἀεροναυτικὴ ἐξ ἑτέρου.

ΤΟ ΙΣΤΟΡΙΚΟΝ ΤΗΣ ΗΜΕΡΑΣ

1 Μαΐου 408. — Ὁ Αὐτοκράτωρ Ἀρκάδιος (383—408) ὄγδοος κατὰ σειρὰν ἀπὸ τοῦ Μεγάλου Κωνσταντίνου Αὐτοκράτωρ τοῦ ἑλληνικοῦ κράτους τῆς Κων)πόλεως ἀπεβίωσε τῇ δε τῇ ἡμέρᾳ. Μικρὸν πρὸ τοῦ θανάτου τούτου ἀπεβίωσε καὶ ἡ Βασίλισσα Εὐδοξία, ἥτις τοσοῦτον κατεδίωξε τὸν μέγαν Ἱεράρχην τῆς Ὀρθοδοξίας τὸν Ἅγιον Ἰωάννην τὸν Χρυσόστομον, ὅστις καὶ ἐξόριστος ὑπὸ ταύτης ἀπέθανεν ἐν Κομάνοις ἑξηκονταετὴς ὀλίγους μῆνας πρὸ τῆς ἀντιπάλου αὐτοῦ Εὐδοξίας.

Μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Ἀρκαδίου τὸ κράτος περιῆλθεν εἰς χεῖρας βαρβάρων. Ὁ Ἀλάριχος, ὁ Τριβίγελδος, ὁ Γαϊνᾶς, ὁ Φραουΐτος ἦσαν Γότθοι, αὐτὴ ἡ Βασίλισσα Εὐδοξία ἦν θυγάτηρ Φράγκου στρατηγοῦ, ἀλλ' οἱ ἱστουργοὶ καὶ πάντες οἱ πολιτικοὶ ὑπάλληλοι ἦσαν Ἕλληνες, ἡ δὲ ἑλληνικὴ γλῶσσα τοσοῦτον ἐπεκράτει καθ' ἅπασαν τὴν Ἀνατολήν, ὥστε ὁ Ἀρκάδιος εἶχεν ἀναγκασθῆ ἵνα διὰ νόμου διατάξῃ, ὅπως οἱ δικασταὶ ἑλληνιστὶ συντάσσωσι τὰς ἀποφάσεις αὐτῶν. Ἡ τῶν ἀλλοφύλων ἐπίδρασις οὐδέποτε ἠδυνήθη ἵνα καταστρέψῃ τὰς ζωτικὰς τοῦ ἑλληνισμοῦ δυνάμεις καὶ ἐνθρονίσῃ ἐν τῇ Ἀνατολῇ νέα ἔθνη ὡς συνέβη ἐν τῇ Δύσει, ὅπου οἱ Γαλάται ἐγένοντο Λομβαρδοί, οἱ Ἐτροῦσκοι Ἰταλοί, οἱ Ἴβηρες Ἱσπανοί οἱ δὲ ἐν Γαλατίᾳ Γαλάται εἰς Φράγκους καὶ οἱ Βρεττανοὶ εἰς Ἄγγλους.

1 Μαΐου 323.— Ὁ Λικίνιος παρὰ τὴν Ἀδριανούπολιν μετὰ κρίσιμον μάχην κατετρόπωσε τὸν Μαξιμῖνον ὅστις ἐσώθη μὲν εἰς Ἀσίαν, ἀλλ' ἀπελπίσας ἐγένετο αὐτόχειρ. Οὗτω δ' ὁ Λικίνιος κύριος κατέστη πάσης τῆς Ἀνατολῆς, τὸ δὲ Ρωμαϊκὸν κράτος εὑρέθη αὖθις διῃρημένον μεταξὺ δύο αὐτοκρατόρων τοῦ Κωνσταντίνου τῆς Δύσεως καὶ τοῦ Λικινίου τῆς Ἀνατολῆς.

ΑΝΕΚΔΟΤΑ

[Ἓν καθ' ἑκάστην]

Ὁ Ντουκλὸς εἶχε μίαν ποοσφιλῆ ἔκφρασιν περιφρονήσεως. Ἔλεγεν:

— Εἶνε ὁ προτελευταῖος τῶν ἀνθρώπων.

— Διατί ὁ προτελευταῖος; τὸν ἠρώτησαν;

— Διὰ νὰ μὴ ἀποθαρρύνω κανένα, διότι ὑπάρχει καὶ τύπος.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΗΧΩ

[Γάμοι]

Ἐτελέσθησαν προχθὲς ἐν στενῷ οἰκογενειακῷ κύκλῳ οἱ γάμοι τοῦ διαπρεποῦς ἰατροῦ τῆς πόλεώς μας κ. Γεωργίου Λ. Παπαδοπούλου μετὰ τῆς πολυφέρνου καὶ μεμορφωμένης Δος Πολυτίμης Π. Χαλμούκου, ἀνεψιᾶς τῶν κ. κ. Δ. Χατζηλαζάρου καὶ Α. Μαλαμίδου. Τοὺς νυμφικοὺς στεφάνους ἀνεηλλαξεν ὁ Δήμαρχος Ἀθηναίων κ. Σ. Μερκούρης. Οἱ νεόνυμφοι μετὰ τὴν στέψιν ἀνεχώρησαν διὰ τὴν Εὐρώπην.

[Ἀρραβῶνες]

Ὁ κ. Θ. Σ. Κουμάνταρος, ἐργοστασιάρχης καὶ βιομήχανος Πειραιῶς, καὶ ἡ δεσποινὶς Εὐγενία Κ. Λιγνοῦ, τοῦ μεγαλοβιομηχάνου καὶ πολιτευτοῦ, ἠρραβωνίσθησαν.

Οι Ελληνες εν τη Ξενη

ΑΜΕΡΙΚΗ

Αἰφνίδιος θάνατος ἐργάτου

Ὁ Γεώργιος Κανέλλος ἐτῶν 22 ἀπεβίωσεν ἐξ συγκοπῆς τῆς καρδίας ἐν τῇ πόλει Σέδαρ Ραπίδς τῆς Ἰόβας.

Ὁ ἀτυχὴς νέος εἶχε μεταβῇ ἐκεῖ ἐκ τῆς πόλεως Μολίνε πρὸς ἐπίσκεψιν συγγενῶν του.

Ἐγκατέλειψε τὴν σύζυγόν του

Ὁ Νικόλαος Παπαϊωάννου συνελήφθη ὑπὸ τῆς ἀστυνομίας Οὐασιγκτῶνος καὶ παρεδόθη εἰς τὴν ἀστυνομίαν Ζακονδίλλε τῆς Φλωρίδος, ὑπὸ τῆς ὁποίας κατεζητεῖτο ἵνα ἀπολογηθῇ διὰ τὴν ἐγκατάλειψιν τῆς συζύγου Ἑλένης Δαβίς καὶ τοῦ τετραετοῦς τέκνου των Ἀλφρέδου. Ἡ ἐκ Ζακονδίλλε ἀναχώρησις τοῦ Παπαϊωάννου χρονολογεῖται ἀπὸ τοῦ Ἰανουαρίου τοῦ 1910.

Αὐτοκτονία ὁμογενοῦς

Μεταβὰς εἰς ἐν ξενοδοχεῖον τοῦ Ἁγίου Λουδοβίκου ὁ ὁμογενὴς Θωμᾶς Σακέλας ἐπυροβόλησε τρὶς κατὰ τῆς κεφαλῆς του δεκαπέντε λεπτὰ μετὰ τὴν εἴσοδόν του εἰς τὸ δωμάτιον ἐν τῷ ὁποίῳ κατέλυσε.

Τοὺς κρότους τῶν πυροβολισμῶν ἤκουσεν εἰς ἀστυνομικὸς, ὅστις ἐσπευσμένως εἰσῆλθε εἰς τὸ ξενοδοχεῖον καὶ μετὰ τῶν ὑπαλλήλων σπεύσας εἰς τὸ δωμάτιον τοῦ Σακέλα εὗρεν αὐτὸν πλέοντα εἰς τὸ αἷμά του καὶ νεκρόν.

Εἰς τὰ θυλάκια τοῦ αὐτόχειρος εὑρέθησαν ὀλίγα μόνον σέντς καὶ ἡ πτωχεία αὐτοῦ ἀναμφιβόλως ὑπῆρξεν ἡ ὠθήσασα τὸν ἄτυχῆ ὁμογενῆ εἰς τὸ ἀπονενοημένον διάβημα.

Πτώχευσις Ἕλληνος

Κατά τινα ἀμερικανικὴν ἐφημερίδα τῆς πόλεως Χάβερχιλλ τῆς Μασσαχουσέτης εἰς τὸ ἐρμόδιον δικαστήριον αὐτῆς ὑπέβαλεν αἴτησιν περὶ πτωχεύσεως ὁ αὐτόθι διατηρῶν ἑλληνικὸν ξενοδοχεῖον Θ. Π. Σουλιώτης. Τὸ παθητικὸν τῆς πτωχεύσεως ἀνέρχεται εἰς 589 δολλάρια ἐνῷ τὸ ἐνεργητικὸν εἶνε 130 δολλάρια.

Τα Θεατρα

ΔΗΜΟΤΙΚΟΝ.— Ἀπόψε λοιπὸν ἡ ἔναρξις τῆς μεγάλης Ἰταλικῆς ὄπερας μὲ τὸ ἀριστούργημα τοῦ Βέρδη Μπάλλο ἰν Μάσκερα εἰς τὸ ὁποῖον ἐκτὸς τοῦ βαρυτόνου Δὲ Τζώρατζιο θὰ φάλλωσιν ὁ λαμπρὸς τενόρος Μπράλια, ἡ χαριεστάτη πρώτη ὑψίφωνος Λουκία Μίτσιο καὶ ἡ μισόφωνος Βόρνος. Ὁ θίασος θὰ παρουσιάσῃ εἰς τὸ κοινὸν ὁλόκληρον τὸ δραματικόν του προσωπικόν.

ΑΤΤΙΚΟΝ.—Ἐν ἀπὸ τὰ γοητευτικώτερα καὶ τὰ μᾶλλον ἐνδιαφέροντα τὸ χθεσινὸν νέον πρόγραμμα τοῦ Κινεμακολὸρ τὸ ὁποῖον ἐπαναλαμβάνεται καὶ σήμερον. Ἰδίως τὸ ἐξόχως ρεαλιστικὸν ἀριστούργημα «Ἐκεῖνος καὶ Ἐκείνη» τὸ ὁποῖον καταδεικνύει ὅτι ὁ σύζυγος δὲν πρέπει νὰ παραμελῇ τὴν γυναῖκά του καὶ νὰ τὴν ἀφινῇ ἐλευθέραν εἰς τοὺς κοσμικοὺς πειρασμούς. Ἐπίσης ὁ Πλοῦτος καὶ ὁ Ἔρως τοῦ Σούδερμαν, αἱ δύο χαριέστεραι κωμῳδίαι καὶ ἡ θαυμασία χρωματιστὴ ἀναπαράστασις τῆς ἀμερικανικῆς λίμνης. Προσεχῶς νέοι ἄθλοι τοῦ Νάτ Πίνκερτων «Ὁ κακὸς δαίμων» καὶ τὸ τέλος τοῦ αἱματηροῦ δράματος τῶν Παρισίων.

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΝ (Πατέ).— Ὅποιος δὲν εἶδε τὸ θαυμάσιον χθεσινὸν πρόγραμμα τοῦ Πατὲ μὲ ὅλον τὸν περίφημον θίασον τοῦ Βασιλικοῦ θεάτρου τῆς Κοπεγχάγης ἐπὶ σκηνῆς, εἰς τὸ μέγα κοινωνικὸν δρᾶμα Le Navire en ceu ἂς σπεύσῃ ἀπόψε νὰ ἀπολαύσῃ τὴν ὡραιότητα τοῦ ἔργου. Εἰς δύο ἐκτεταμένας πράξεις Νέον Πατὲ Ζουρνάλ. Ὁ θάνατος τοῦ Σαοὺλ καὶ τὴν ἔκτακτον κωμῳδίαν ὁ Πονηρὸς Ἔρως. Τὸ ἀποψινὸν πρόγραμμα θὰ μείνῃ ἀλησμόνητον. Τὴν Τετάρτην Course a la mort.

Μ. ΚΟΤΟΠΟΥΛΗ (πρώην Ν. Σκηνή, τελείως ἐστεγασμένον).—Διὰ ἓν φορὰν «Πριμβρὸζ» ἡ ὡραιοτάτη κομεντὶ τῶν Φλὲρς καὶ Καγιαβί, ἡ ὁποία εἶχε τελειοτάτην ἐπιτυχίαν. Ὅλος ὁ θίασος ἐπὶ σκηνῆς. Τὸ ἔργον ποικίλεται μὲ γλυκύτατον ἄσματιον ἀπὸ τὸν Μικρὸν Δοῦκα τὸ ὁποῖον ἁρμονικώτατα ψάλλει ἡ Δίς Κοτοπούλη τετράκις κληθεῖσα εἰς τὴν σκηνὴν φρενιτιωδῶς χειροκροτηθεῖσα.

ΑΠΟΘΗΚΗ

ΔΕΜΑΤΩΝ, ΧΕΙΡΟΥΡΓΙΚΩΝ ΕΡΓΑΛΕΙΩΝ ΚΑΙ ΕΙΔΩΝ ΕΚ ΚΑΟΥΤΣΟΥΚ

Γ. ΡΕΒΕΛΑΚΗ

Κλύσματα διάφορα	Ὀφθαλμοὶ τεχνητοί
Ζῶναι κοιλίας	Ζυγοὶ διάφοροι
Ὀμφαλεπίδεσμοι	Κάλτσαι ἐλαστικαὶ
Εἴδη ἐκ καουτσούκ	Ξυράφια αὐτόματα
Γάντια μασᾶζ	Οὐροδοχεῖα· ἀκρατείας
Ὀρθοπεδ. στηθόδεσμοι	Καποται Ἀγγλικαὶ
Πτυελύστραι ἀσθενῶν	Σουσπανσοὰρ
Προσκέφαλα ἐλαστικὰ	Λορνιὸν
Ὀμματοθήκαι	Βαρόμετρα
Καθετῆρες	Θερμόμετρα

Πάντα ταῦτα αὐτοπροσώπως ἐξελέγησαν παρὰ τῶν μεγαλητέρων ἐργοστασίων τῆς Εὐρώπης ὑπὸ τοῦ κ. Γ. Ρεβελάκη.

66 - ΟΔΟΣ ΑΙΟΛΟΥ -66

Ἀριθ. τηλεφώνου 542.

ΩΤΙΚΑ

ΚΑΙ ΛΑΡΥΓΓΙΚΑ ΝΟΣΗΜΑΤΑ

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Σ. ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ

Τέως Ὑφηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου

Ὀπισθεν Βουλῆς, *διασταύρωσις ὁδῶν Βουλῆς καὶ Καραγεώργη τῆς Σερβίας (πρώην Μουσῶν) ἀριθ.* **14.**

Εἰδικῶς ἐκπαιδευθεὶς ἐν Βιέννῃ εἰς τὰ ἀνωτέρω νοσήματα ἐν ταῖς κλινικαῖς τῶν καθηγητῶν, Stoerk, Schroeter, Politzer, Urbantschitsch, θεραπεύει τοὺς ἐξ ὠτικῶν, λαρυγγικῶν καὶ ρινικῶν νοσημάτων πάσχοντας.

Ὧραι ἐπισκέψεως 9—12 καὶ 3—5

Αγγλικη Φιλολογια (24)

Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΜΕ ΤΟΝ ΠΑΠΑΓΑΛΛΟΝ

υπο WILLIAM LE QUEUX

Η'.

(Συνέχεια ἐκ τοῦ χθεσινοῦ)

— Ὑποθέτω ὅτι γνωρίζετε τὸν καθηγητὴν ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν; παρετήρησα ἐλπίζων ὅτι θὰ μοῦ διηγεῖτο τὴν ἱστορίαν τῶν σχέσεών των.

— Μάλιστα, ἀπήντησεν ὁ νέος, ἀνάπτων ἕν ἄλλο σιγάρον. Τὸν συνήντησα μετὰ τῆς θυγατρός του κατὰ πρώτην φορὰν εἰς τὴν Ρώμην, εἰς τὸ μέγαρον Γκαντόλφι πρὸ τετραετίας. Διέμενα τότε παρὰ τῇ θείᾳ μου μαρκησίᾳ Γκαντόλφι, ἐκεῖνοι δὲ εἰς τὸ ξενοδοχεῖον. Τὴν ἐποχὴν ἐκείνην τοὺς εἶδα μερικὰς φορὰς εἰς τὴν Ρώμην. Ὁ καθηγητὴς ἔκαμε μερικὰς ἐνδιαφερούσας ἐπιστημονικὰς διαλέξεις ἐνώπιον τῆς ἐκλεκτοτέρας ρωμαϊκῆς κοινωνίας, ἐγὼ δὲ ἔλαβα ἀρκετὰς φορὰς τὴν εὐτυχίαν νὰ ἐπιδείξω εἰς τὴν Ἕθελ τὰς καλλονὰς τῆς Αἰωνίας πόλεως. Καὶ τοῦτο διότι ἐγνώριζα καλῶς τὴν Ρώμην, ὡς διελθὼν τὴν πρώτην νεότητά μου πλησίον τῆς θείας μου ἀγγλίδος ὑπανδρευθείσης Ρωμαῖον εὐπατρίδην.

— Ὑπῆρξεν εὐτυχὴς μὲ τὸν σύζυγόν της; ἠρώτησα. Ἤκουσα νὰ λέγουν ὅτι μυρίοι μικτοὶ γάμοι εἰς τὴν Ἰταλίαν δὲν ἔδωσαν λαμπρὰ ἀποτελέσματα.

— Ὄχι! Καίτοι ἡ ἀτυχὴς θεία μου ἦτο μαρκησία καὶ κατεῖχε μίαν ἄλλην δοκὸ κάθε διαφόρων τίτλων καὶ τὸ ὡραιότερον ἀνάκτορον τῆς Ρώμης, ταχέως ἔσχε μεγάλας ἀπογοητεύσεις. Ὁ μαρκήσιος ἄνθρωπος τῶν διασκεδάσεων διήρχετο τὸ περισσότερον μέρος τῶν νυκτῶν του εἰς τὰς λέσχας. Τὸν συνήντα κανεὶς μὲ συντροφιὰν ἀναρμόδιον εἰς τοὺς δρόμους, ἔχανε μεγάλα ποσὰ εἰς τὸν βακκαρᾶν. Καὶ ἡ Ρωμαϊκὴ κοινωνία δὲν συνεπάθει πολὺ τὴν θείαν μου, ἤτις ἦτο ἁπλῆ ἀγγλὶς ἀστικῆς οἰκογενείας... Τέλος δύο ἔτη μετὰ τὸν γάμον των, ὁ Γκαντόλφι πεσὼν ἀπὸ τοῦ ἵππου του, εἰς ἓν τῶν κτημάτων του, ἐν Καλαβρίᾳ ἐφονεύθη.

— Ὁ καθηγητὴς ἦτο φίλος τῆς θείας σας;

— Ναί, παλαιὸς φίλος. Τὴν ἐποχὴν ποῦ συνηντήθημεν, ἡ Ἕθελ εἶχεν εἰς τὴν Ρώμην ἕνα διάθερμον θαυμαστὴν ἐν τῷ προσώπῳ ἑνὸς Ἰταλοῦ, ὑπολογαγοῦ τοῦ Πεζικοῦ, ὁ ὁποῖος τὴν εἶδε μίαν ἢ δύο φορὰς εἰς τὸ ξενοδοχεῖον καὶ εἰς τὰς αἰθούσας ἑνὸς ἀγγλικοῦ καφφείου κατὰ τὸ τσάϊ. Ὁ ὑπολογαγὸς αὐτὸς ἦτο τρελλὰ ἐρωτευμένος μαζῆ της, καὶ ὁ καθηγητὴς ἀντιληφθεὶς τοῦτο μὲ ἠρώτησεν ἂν τὸν ἐγνώριζα. Φαίνεται ὅτι ὁ ὑπολογαγὸς εἶπεν ὅτι κατήγετο ἐξ εὐγενοῦς οἰκογενείας τῆς Βολωνίας καὶ μὲ τὴν συγκατάθεσιν τῆς Ἕθελ ἐζήτησε τὴν χεῖρα τῆς κόρης τοῦ καθηγητοῦ. Συνεβουλεύθην τὴν θείαν μου καὶ ἔκαμα μυστικὰ ἕνα ταξεῖδι εἰς τὴν Βολωνίαν διὰ νὰ συλλέξω πληροφορίας. Τὸ ταξεῖδί μου δὲν ἀπέβη ἄκαρπον. Ὁ ὑποψήφιος γαμβρὸς ἀντὶ νὰ εἶνε νέος εὐγενοῦς οἰκογενείας, ἦτο ὁ μόνος υἱὸς ἑνὸς κηπουροῦ ἐπαύλεως εὑρισκομένης εἰς τὴν ὁδὸν Ἴμολα. Ἡ ζωή του ὑπῆρξε τόσον ἐλεεινή, ὥστε ὁ πατήρ του τὸν ἀπεδίωξε τῆς πατρικῆς οἰκίας. Ἐπέστρεψα ἀμέσως εἰς Ρώμην φέρων ἔγγραφον τὴν κατάθεσιν τοῦ ἰδίου πατρός. Δι' αὐτῆς ἐζωγράφιζε τὸν ὑπολογαγὸν υἱόν του μὲ τὰ μελανώτερα χρώματα.

— Καὶ τί συνέβη τότ